ÈPOCA IV - N.º 66
MARÇ 1990

Edita: STE País Valencià. Director: Joan Blanco. Alacant: Orense, 3, E. Dcha. 03003 Alacant. Tel. 22 80 88. Castelló: Pl. País Valencià, 6, 3.º 12002 Castelló. Tel. 20 88 27. València: Gascó Oliag, 8, A, 10. 46010 València. Tel. 361 52 16. Administració, redacció i publicitat: Gascó Oliag, 8, A, 10. València. Tel. 361 52 16.
Imprimeix: bc artes gráficas. Cambrils, 8. Tel. 365 04 50. Depòsit legal: 1.454-1981. Tiratge: 9.000 exemplars

All-i-oli

QUADERNS DELS TREBALLADORS DE L'ENSENYAMENT DEL PAIS VALENCIA

Interins, la història inacabable

De nou ha tornat a esclatar el «problema dels interins». Com cada any, el cada cop més nombrós col·lectiu (més de 3.500 al PV i uns 38.000 al conjunt del Estat) ha començat un procés de mobilitzacions per a aconseguir les seues reivindicacions, que bàsicament es poden resumir en tres punts: estabilitat en el seu treball, equiparació de les condicions de treball amb la resta de treballadors de l'ensenyament públic, i per fi un accés diferenciat a la funció pública docent.

El nuc gordià és òbviament el tema de l'accés, mentre que els altres dos tenen un caràcter transitori fins la resolució satisfactòria del mateix.

Cal resoldre el conflicte des d'una perspectiva global de defensa de l'escola pública.

Cal fer-ho de l'única manera realista: POSSIBILITANT L'ACCÉS A LA FUNCIÓ PÚBLICA DOCENT MITJANÇANT UN CONCURS EN EL QUE EL MÈRIT FONAMENTAL SIGA L'EXPERIÈNCIA A L'ENSENYAMENT PÚBLIC. Criteri que no sols és possible amb la legislació actual, sinó que és amplament utilitzat per l'Administració en altres àmbits de la seua actuació.

també en aquest número:

- SUPLEMENT 8 DE MARÇ
- SUPLEMENT RETRIBUCIONS 90
- ELS ESTUDIS NOCTURNS A EE MM
- RETRIBUCIONS D'E. PRIVAT
- PLATAFORMA CONVENI D'E. PRIVAT
- AGRESSIONS A NATZARET
- INFORME JUBILACIONS A EGB
- ABSOLT EL PARE DE LA POBLA DEL DUC
- L'HABILITACIÓ I L'EXPERIÈNCIA

Proposada una vaga a l'ensenyament

Per una reforma progressista

Fa pocs dies el MEC ha presentat el que serà l'avantprojecte de Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu. Molt de temps ha passat des que es va encetar l'experimentació de la Reforma i cada cop més els projectes s'han anat progressivament allunyant d'allò que amb molta il·lusió tot un ample sector del professorat va veure amb forta simpatia.

Aquesta Reforma, que tindrà fortes implicacions de cara al futur, és més el resultat del consens amb les forces més reaccionàries de la societat que un projecte que avance decididament cap a una Escola Pública de qualitat.

Les mesures que acompanyaran el desenvolupament de la LOGSE (reordenació i reconversió del sistema educatiu, Mapa Escolar, xarxa de centres...) i les implicacions amb els actuals processos en què es troba immers el professorat, com ara el nou concurs de trasllats d'EGB, els centres en crisi de la Privada Concertada..., estan creant una gran inquietud entre el professorat.

I és que aquest model no reconeix la importància social de tota l'educació per igual, no augmenta al nivell desitjat les inversions educatives, que garantesca una educació plena i gratuïta, la reducció dels mòduls alumnes-aula, la reducció de la jornada laboral docent. No es valora adequadament l'experiència docent a l'hora de l'accés, manté les barreres selectives per a l'alumnat, introdueix figures que atempten contra la gestió democràtica dels centres. I tampoc avança en l'equiparació de les condicions de treball de l'ensenyament privat concertat i el públic.

En definitiva, vol comprar duros a quatre pessetes.

Cal instar a tots els sectors educatius a un gran debat per tal que s'arrepleguem les reivindicacions dels i les ensenyants i tots els i les treballadors i treballadores de l'ensenyament.

Però aquest canvi d'actitud de l'Administració no vindrà perquè sí. Vindrà en la mesura que l'ensenyament, i tots els sectors educatius, es mobilitzen. Unitat i mobilització són necessàries. Per això les Confederacions UCSTE i STEC han fet una proposta de mobilització per als dies 28 i 29 de març.

Una proposta que siga el primer pas per a un major debat de la Reforma.

Perquè no cal oblidar:
ENS JUGUEM EL FUTUR.

¿Qué pasa con la reforma educativa en el País Valenciano?

Cuando según el calendario establecido por el MEC y las comunidades con competencias educativas nos encontramos en el año en que debe aprobarse la Ley de la Reforma (LOSE), en el curso escolar en que debe darse un amplio debate sobre los Diseños Curriculares, y a un año de la implantación de los primeros niveles del nuevo sistema educativo, la situación en el País Valenciano resulta seriamente preocupante. La desinformación generalizada, el retraso en el debate y en la puesta en marcha de medidas concretas que lleguen a los centros y la incapacidad que demuestran los responsables de la Conselleria en la planificación de todas las necesidades de infraestructura, fundamentalmente la nueva red de centros (mapa escolar) y de plantillas de profesorado en cada uno de los niveles, son los motivos de dicha preocupación.

Podríamos decir que sólo los 1.400 profesores y profesoras, de los 28.000 existentes, que de alguna forma han participado en el proceso de experimentación en sus respectivos centros, conocen más a fondo los planteamientos didácticos-pedagógicos de la Reforma. Con el esfuerzo voluntario de ellas y ellos ha sido posible dicho proceso constatándose un considerable desencanto, cansancio y escepticismo. Es urgente, en primer lugar, **hacer una seria y pública valoración de la experimentación en centros de EGB y Medias llevada a cabo desde el año 85,** partiendo del reconocimiento del trabajo de estos profesionales, así **como conocer y contrastar los planteamientos que los responsables del Programa de Innovación y Reforma defienden en las reuniones con el MEC y el resto de las autonomías.**

Asimismo es imprescindible **conocer las directrices de política educativa y financiera de la Generalitat para llevar a cabo la Reforma.** Desde el STE-PV hemos reclamado en varias ocasiones ante los responsables de la Conselleria la necesidad de establecer **un cauce estable de participación y negociación específico sobre el tema.** Siempre nos han contestado que ya existían el Consejo Escolar Valenciano y las Mesas Sindicales. Pero en ninguno de ellos se ha tratado nunca con el rigor que merece un tema de tanta importancia.

¿Existen condiciones para la Reforma?

Los responsables políticos deben ser conscientes de la imposibilidad de llevar a cabo una Reforma Educativa si no existen las condiciones adecuadas, la primera de las cuales es conseguir que el profesorado actúe de motor activo. La realidad es bien distinta y de dicha responsabilidad ya no está exenta la Conselleria, pues desde junio del 87 en que se dio a conocer el Proyecto de Reforma por parte del ministro Maravall y desde febrero del 88 en que el anterior conseller firmó el Acuerdo con el MEC, por el cual el País Valenciano asumía dicho proyecto, no se ha impulsado un serio proceso de información y debate que implicara al profesorado y resto de sectores educativos.

Por el contrario, las incógnitas aumentan y con ellas el escepticismo y la actitud negativa de un amplio sector del profesorado. Hablamos de incógnitas reales que afectan muy directamente a cada enseñante: unas zonas para el nuevo modelo de concurso de Traslados de EGB en lugar del Concurso directamente a Centros, un futuro proceso de adscripción a cada puesto de trabajo en los Centros sin reconocer la experiencia docente para todo el profesorado y sin que sea conocido previamente el Mapa Escolar con la futura red de centros de Primaria y Secundaria que concrete las plantillas en ellos.

¿Qué reforma hace falta?

Los sectores progresistas estamos reclamando hace años una Reforma que se enfrente a los problemas de fondo y recoja los planteamientos y reivindicaciones históricas de la alternativa de **Escuela Pública y Popular Valenciana**. Ésta no es la Reforma contemplada en el Libro Blanco y asumida por la Administración valenciana. En muchos centros escolares con el impulso de un amplio movimiento progresista de enseñantes, se han llevado a la práctica esos planteamientos de renovación pedagógica, de adaptación al medio, de normalización lingüística, de gestión democrática y colegiada con todos los sectores, etc. Pero el esfuerzo personal y el voluntarismo tienen un límite y deben dar paso a una política educativa global que cuente con los medios adecuados y sea coherente en la práctica con los principios teóricos.

Desde esos sectores progresistas del profesorado **emplazamos a los responsables de la Conselleria para que posibiliten un cambio en la dinámica existente si quieren hacer viable la Reforma, al tiempo que manifestamos nuestro compromiso de luchar para conseguir que se contemplen en la futura Ley reivindicaciones importantes no recogidas en el Libro Blanco de la Reforma ni en el Anteproyecto en fase de tramitación.**

En definitiva, la Reforma debería ofrecer alternativas al mal llamado fracaso escolar, adaptando los contenidos a los intereses del alumnado, compensando a través de todo el sistema educativo las marginaciones que la sociedad produce y convirtiéndolo en un elemento transformador de la sociedad. Esta Reforma no será posible sin que sus verdaderos protagonistas se sientan partícipes de ella y sin una Ley más progresista.

Por qué UCSTE no firma el acuerdo del MEC

Finalizado el proceso de debate,' el **Secretariado Confederal de UCSTE**, en su reunión de los días 20, 21 y 22 de febrero, aunque reconoce resuelto satisfactoriamente el aspecto de responsabilidad civil *por el que tanto ha luchado esta* Confederación, **acuerda no suscribir el pacto en desarrollo del Acuerdo de noviembre de 1988** por las siguientes razones:

1. Entendemos que se busque una paz escolar que facilite el debate parlamentario de la LOGSE, pero consideramos que el documento que nos ocupa no va a contribuir a conseguirlo, dado que no da respuesta a los temas que más preocupan al profesorado en este momento, como son: los problemas por resolver del Concurso de Traslados de EGB, las respuestas a los interrogantes sobre la incidencia de la futura red de centros en la movilidad del profesorado, la regulación de las tutorías, la solución de la expectativa de destino, la reestructuración de la jornada laboral, el reconocimiento de las enfermedades profesionales, etc.

2. Parece improcedente firmar un documento de desarrollo del Acuerdo de noviembre del 88 cuando algunos aspectos recogidos en él no han sido negociados ni se recoge la intención de hacerlo en un futuro próximo y, como consecuencia, no puede considerarse cerrado tal desarrollo ni en los aspectos no recogidos (completar la homologación retributiva, regular la jornada continuada, los aspectos de la salud laboral), ni, según se deduce del texto, en algunos de sus aspectos recogidos.

3. No consideramos satisfactorias las soluciones adoptadas en el resto de los temas, aunque en algunos reconocemos mínimos avances, y, en el del profesorado interino, la solución nos parece engañosa para el colectivo afectado.

4. El propio contenido de la LOGSE dificulta la paz escolar, porque, entre otros aspectos:

— Nos aleja del Cuerpo Único y, por otra parte, la convocatoria de Acceso a Cátedras es un claro retroceso.

— Al profesorado de EGB le hurta muchos puestos de trabajo sin que le ofrezca una clara alternativa.

— Consagra la fórmula de Concurso Oposición para el Acceso al funcionariado docente, pese a la opinión contraria del profesorado y sus organizaciones sindicales.

— Crea la figura del Administrador en los Centros públicos, lo cual entendemos es un claro atentado a la gestión democrática de los mismos.

UCSTE está dispuesta a abrir un proceso negociador en el que se recojan todos los aspectos pendientes y se les dé solución satisfactoria para el profesorado y para la escuela pública.

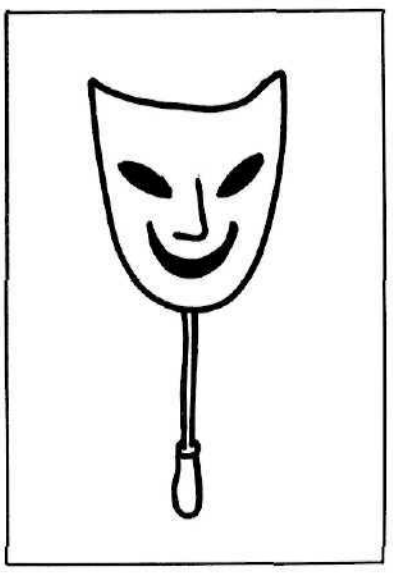

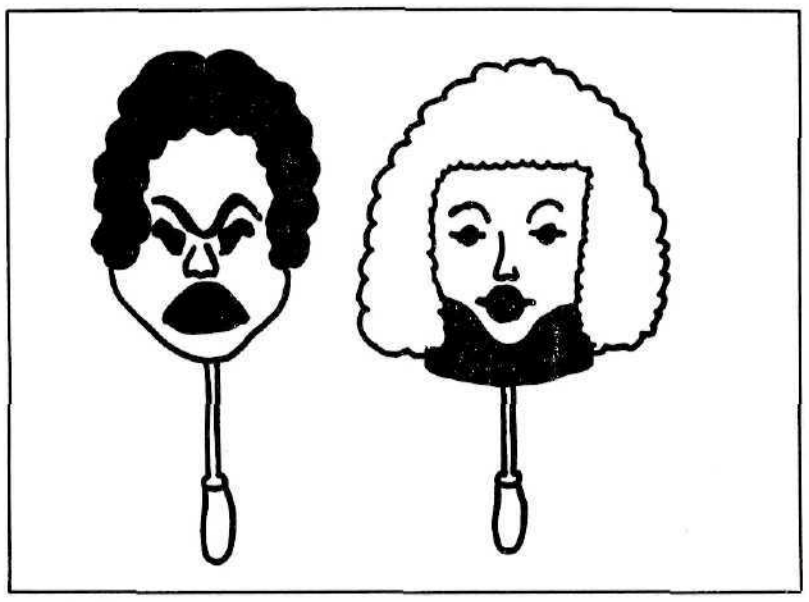

Problemes al nou concurs de trasllats d'EGB

L'habilitació, l'adscripció i l'experiència docent

Villar Palasí, amb la seua llei, creà les especialitats a 2a. etapa d'EGB, però ni ell ni l'UCD ni el PSOE, i van vint anys, adaptaren les plantilles a les noves demandes més enllà de fer un nou pla d'estudis a Magisteri i convocar oposicions per especialitats, perquè fins avui és la puntuació el criteri que determina l'accés a una població i a un centre, i la voluntat del director/a la que determina l'accés a un lloc de treball. No és estrany que a un centre de vuit unitats d'EGB hi haja quatre especialistes de matemàtiques, tres dels quals fan feines que no estaven previstes quan varen ser seleccionats a l'oposició.

El nou Decret Llei regulador del concurs de trasllats, al ser per especialitats, exigeix fer un catàleg dels llocs de treball de cada centre i en conseqüència l'habilitació de cada mestre/a en especialitats que li permitiran accedir a un lloc de treball, ara al seu centre, després a un altre si concursa.

UCSTE, des del primer moment, plantejà l'exigència de que l'experiència, en determinades condicions, fora font d'habilitació. Tenim arguments per demanar-ho:

1. És innegable, i així ho ha reconegut l'Administració per als *companys i companyes de plans anteriors* al 67, que després de tres anys d'ensenyar certes matèries pot ser habilitada una persona per continuar fent eixa feina.

2. Molts de nosaltres hem fet sempre un treball, com ara ensenyar Matemàtiques, que no és el que figura al títol administratiu, que no és aquell per al qual ens contractaren, i pensem que estem capacitats per a continuar fent-lo, potser millor que aquell per al qué férem les oposicions.

3. Habilitar per l'experiència només suposa reconèixer una situació laboral neiscuda del desgavell de les successives administracions i formalitzar, acceptant-lo, l'enriquiment, la sobrecapacitació de la plantilla. Què empresa aquesta que el seu personal s'auto-recicla i no vol acceptar-ho, que té una plantilla polivalent i s'ho nega!

4. *Evitaria el patiment d'aquelles* i aquells de nosaltres que després d'ensenyar Socials durant set o vuit anys a l'escola on som definitius s'ho hem de deixar perquè l'empresa, l'Administració, ha considerat que no estem capacitats per a continuar fent-ho, perquè no ens vol habilitar.

Però hi ha més. Els companys i companyes de plans anteriors al 67, que poden demanar l'habilitació per l'experiència, han vist que si tenen el títol de Mestre de Valencià i el presenten se'ls nega aquella possibilitat d'habilitació.

De la negativa de l'Administració a reconèixer l'experiència com a font d'habilitació ja ho hem dit quasi tot i només ens queda que alçar acta i que cada mestre/a actue en conseqüència. El cas dels companys de plans anteriors al 67 encara pot resoldre-ho tornant a obrir la finestreta de l'habilitació el dia següent d'acabar el present plaç, de manera excepcional. Seria una mostra de reconeixement, encara que parcial, de l'esforç normalitzador que els treballadors de l'ensenyament hem fet per aquest país.

Havia estat acusat de calúmnies

Absolt el pare de la Pobla del Duc

A la Vall d'Albaida hi ha diversos centres d'EGB que fan l'ensenyament en valencià; entre ells està el CP Ramon Esteve, de la Pobla del Duc. És en aquest poble on han sorgit una sèrie d'elements desestabilitzadors que han fet una política en contra del valencià i de les persones que estan al front de l'equip *directiu del centre*.

A la Pobla del Duc s'han desenvolupat una sèrie d'esdeveniments per tal d'interrompre i trencar el Pla de Centre que regula l'ensenyament en valenciá. No anem a detallar tot el procés, però sí destaquem que el silenci administratiu que en tots aquests anys ha dut la Conselleria, en lloc de tranquil·litzar els ànims i aclarir els assumptes, els ha fet més difícils de resoldre. Les persones que estan en contra han pres unes postures bel·ligerants i fortes, s'ha creat una nova associació de pares «para defender los intereses de los niños que quieren aprender en castellano», s'ha intentat posar entrebancs al funcionament normal del col·legi, fent atacs *personals i no participant en activitats* organitzades pel centre i organitzant-ne de paral·leles.

Tots aquests desficacis i altres més desembocaren en un judici que ha patit un pare representant en el Consell Escolar del centre, Salvador Martínez i Boscà. Aquest va ser acusat pels advocats Vicente Giner Boira i Juan García Santandreu d'haver-los calumniat i injuriat en un article que va publicar el diari «Levante», en el qual intentava explicar a l'opinió pública el contingut d'una xerrada que aquestes persones feren als baixos de l'Ajuntament de la Pobla. D'aquest judici, que es va celebrar a València els dies 30 de gener i 2 de febrer, ja s'ha fet pública la sentència que absol i declara a Salvador Martínez innocent d'injuriar i calumniar a ningú.

Resolució de les III Jornades

Els Estudis Nocturns en els Instituts d'Ensenyament Mitjà

La situació singular i les especials característiques dels Estudis Nocturns dels Centres de Batxillerat i Formació Professional exigeix ja una particular atenció. En nombroses ocasions afiliats i afiliades de l'STE-PV han fet palesa la seua preocupació pel tema. D'altra banda, l'any passat va haver un primer contacte telefònic amb totes les Capineries dels Estudis Nocturns d'Alacant, contacte que va servir per intercanviar i comunicar-se alguns dels problemes relacionats amb grups, alumnes i professorat.

No obstant, seria necessari avançar: es proposa una reunió de tot el professorat interessat en aquest tema, junt als/a les Caps d'Estudi en les distintes Seus del Sindicat, com una primera posada a punt del tema i una primera anàlisi dels Estudis Nocturns.

L'Ordre del Dia d'aquesta reunió podria ser:

1. Situació actual de cadascun dels Nocturns: nombre de grups i d'alumnes. Especial atenció al professorat i a les seues condicions laborals.
2. Funció Social dels Estudis Nocturns: potenciació d'aquests.
3. *Característiques de l'alumnat del Nocturn. Anàlisi de l'assistència i estratègia a seguir.*
4. Nocturn-Equip Directiu: el paper de les Capineries en Nocturn.
5. La peculiarietat dels Estudis Nocturns:
5.1. Nombre real de temps de classe, quantificació.
5.2. Les programacions dels Seminaris i la seua adequació.
5.3. L'estructuració actual dels Plans d'Estudi; la no adequació entre nombre d'hores, el temps de classe i el realment disponible. Anàlisi i propostes.
6. Altres temes d'interés.

Les conclusions de les diferents assemblees serien coordinades pel Sindicat i per la gent que s'hi hagués triat, amb la finalitat d'elaborar un informe complet que seria passat a tot el col·lectiu, a la resta de Sindicats —que podrien participar en tot el procés si estan interessats— i a les Juntes de Personal. Amb això es possibilitaria incloure les reivindicacions en les respectives negociacions de la Mesa Sindical.

A l'atenció del conseller d'Educació

• Carta oberta dels MRPs

Al llarg del curs passat la nostra Federació mantingué unes relacions estables amb la Conselleria d'Educació. Tot va començar amb una entrevista en la qual exposàvem el compromís d'organitzar el II Congrés Estatal de MRPs (el primer va ser a Barcelona), i en la qual demanàvem el suport econòmic per aquest esdeveniment. Durant tot el procés i realització del Congrés hi va haver un diàleg fluid entre nosaltres i la pròpia Conselleria. D'aquestes reunions es va assolir el compromís per *part nostra de seure-nos de nou*, una vegada conclòs el Congrés, per veure les possibilitats de dur endavant, conjuntament, les propostes que se'n derivaven de les conclusions.

Tanmateix, a hores d'ara, malgrat haver-li sol·licitat repetidament una entrevista, no hem tingut cap resposta. Si bé créiem en *l'obligació de fer-li arribar* personalment l'esperit i inquietuds que en sortiren, no menys —i així li ho volem fer saber— el créiem en l'obligació d'enterar-se d'elles.

Com que ens és difícil arribar fins a vostè, emprem la forma epistemològica pública que ens ofereixen els mitjans de comunicació.

A la Federació de MRPs del PV l'inquieta la situació de l'Escola Pública al PV; la formació permanent del professorat; l'avaluació de l'experiència de la Reforma, no sols la quantitativa, com així podríem qualificar el document enviat, i encara fresc, als centres educatius, sinó, com ja suposarà, la qualitativa; el futur disseny curricular; les instal·lacions; els centres; el finançament... Per la informació que ens ha arribat, som coneixedors dels plantejaments, bastant elaborats, que sobre aquestos temes té el Ministeri d'Educació. Malgrat que el País Valencià compta amb plenes competències en matèria educativa, no es coneixen quals seran els plans per a la implantació de la Reforma.

Al vinent juliol les Escoles d'Estiu al PV compliran quinze anys de celebracions ininterrompudes. Som molts els ensenyants que hi hem passat i moltes són les aportacions que des de cadascuna d'elles s'han fet per a que els nostres centres siguen més crítics, lúdics, diversificats, coeducatius, creatius, integrats al seu medi.

Aquest esforç que s'ha realitzat pel voluntarisme de molts de nosaltres, homens i dones, continua realitzant-se, i per a poder-lo coordinar necessitem d'ensenyants que, parcialment o total, estiguen alliberats.

Aquesta situació seria altra de les que voldríem tractar amb vostè; a més de la formació permanent del professorat, tema on la nostra actuació ha estat més compromesa; a més i més, de les subvencions a les convocatòries d'activitats tant d'hivern com d'estiu, i que ja es realitzaren en el curs passat, però que créiem que cal continuar «perfilant»; i, com no, la situació de la Reforma al PV, com indicàvem a l'inici de la missiva.

Els moviments que integren la Federació de MRPs (Escola d'Estiu Terres del Sud, Escola d'Estiu Comarques Centrals, Escola d'Estiu de Castelló, Col·lectiu de Mestres de la Safor, Escola d'Estiu Marina-Safor, MECEP, Associació Horta Sud), que realitzen quatre convocatòries d'Escoles d'Estiu, que tenen Seminaris Permanents amb grups de treball elaborant «materials didàctics», que discuteixen sobre Política Educativa, que treballen a l'aula i als centres *intentant canviar l'ensenyament*, considerem que devem ser escoltats als foros educatius, ja que el nostre treball, les nostres iniciatives, les nostres crítiques, naixen per anar construint una Escola Pública, Popular i Valenciana.

Per la Federació de MRPs del PV

Ismael Ferran Sanz i Vázquez

PRIVADA

Previsiones salariales para el año 90

A falta de ser discutidos y aprobados los Presupuestos Generales del Estado, por las Cortes Generales, publicamos a continuación unos cuadros con las previsiones salariales de la Enseñanza concertada.

Los cálculos están hechos con cuatro supuestos que van del 6% que ha ofrecido el Gobierno al 9% que nuestro sindicato reclama.
En todos los casos los cálculos están hechos sin tener en cuenta el número de trienios que cada uno tenga, por lo que faltaría añadir las cantidades correspondientes a ellos.

PREVISIÓN DE AUMENTO FUNCIONARIOS	SALARIO BRUTO ANUAL 89	ACUERDO HOMOLOGACIÓN	TOTAL	PREVISIÓN SALARIO BRUTO ANUAL 90	PREVISIÓN SALARIO BRUTO MENSUAL 90 (14 PAGAS)	SALARIO BRUTO AÑO 89 MENSUAL (14 PAGAS)	DIFERENCIA BRUTA MENSUAL
NIVEL EGB - PROFESOR TITULAR							
6%	1.709.946	117.180	1.827.126	1.936.753	138.340	122.139	16.201
7%	1.709.946	117.180	1.827.126	1.955.025	139.645	122.139	17.506
8%	1.709.946	117.180	1.827.126	1.973.296	140.950	122.139	18.811
9%	1.709.946	117.180	1.827.126	1.991.567	142.255	122.139	20.116
NIVEL FP I - PROFESOR TITULAR							
6%	1.708.616	192.300	1.900.916	2.014.971	143.927	122.044	21.883
7%	1.708.616	192.300	1.900.916	2.033.980	145.284	122.044	23.240
8%	1.708.616	192.300	1.900.916	2.052.989	146.642	122.044	24.598
9%	1.708.616	192.300	1.900.916	2.071.998	148.000	122.044	25.956
NIVEL FP II - PROFESOR TITULAR							
6%	1.772.946	176.760	1.949.706	2.063.508	147.393	126.639	20.754
7%	1.772.946	176.760	1.949.706	2.086.185	149.013	126.639	22.374
8%	1.772.946	176.760	1.949.706	2.105.682	150.406	126.639	23.767
9%	1.772.946	176.760	1.949.706	2.125.180	151.799	126.639	25.160
NIVEL BUP - PROFESOR TITULAR							
6%	1.807.848	166.170	1.974.018	2.092.459	149.461	129.132	20.329
7%	1.807.848	166.170	1.974.018	2.112.199	150.871	129.132	21.739
8%	1.807.848	166.170	1.974.018	2.131.939	152.281	129.132	23.149
9%	1.807.848	166.170	1.974.018	2.151.680	153.691	129.132	24.559

Como puede comprobarse, suponiendo que las previsiones sean correctas y si tenemos en cuenta la «Bufanda» que han recibido nuestros compañeros de la Enseñanza Pública y la última fase del acuerdo que se firmó en el 88 que se producirá este año, muchos nos tememos —el pasado año ya ocurrió igual— que un año más nuestra homologación no avance.

Finalmente recordar que dichos aumentos no serán efectivos hasta tanto no se firme el IX Convenio (ya veis en el último ALL-I-OLI cómo van las negociaciones del VIII), aunque la retroactividad, claro está, será de 1-1-90.

Para entender mejor la explicación de este comentario, es necesario leer el artículo publicado en la revista ALL-I-OLI, n.° 65, extra de febrero, «Los trabajadores de la Enseñanza Privada y la deuda social».

También hay que criticar con dureza la poca seriedad que tiene la UGT pidiendo firmas (cuando ellos son parte de los negociadores), y de CC OO (el otro negociador) diciendo que no lo vamos a cobrar porque en su día FETE, USO y FSIE no se preocuparon de que en el convenio figurara una cláusula de revisión salarial que nos permitiera ahora exigir esas cantidades.

Plataforma sindical del VIII Convenio (UTEP, CC OO, FETE, USO)

Ante la situación de bloqueo en que se encuentran las negociaciones del convenio, los sindicatos mencionados han confeccionado la siguiente Plataforma Unitaria:

1. **Jornada:** Como paso hacia la homologación total proponemos para este convenio lo siguiente:

Para todos los docentes una jornada máxima de 25/5.

El plazo máximo de implantación en todos los centros será en septiembre de 1992.

En cada Comunidad A. con transferencias y en el territorio MEC la patronal y los sindicatos representativos podrán ir negociando la reducción de la actual jornada y para cada curso hasta llegar a la prevista.

2. **Vacaciones:** El 60% de la plantilla docente de los centros concertados: 2 meses en verano.

Para los docentes: de los no concertados 10 días más.

Para el PND: 2 días más de vacaciones al año y jornada intensiva durante el período estival.

3. **Salarios:**

Para el PND: Incremento del 9%.

Cláusula de revisión salarial anual sobre el 6% del IPC para todos los trabajadores.

4. **Jubilación obligatoria:** A los 65 años.

5. **Vacantes:** Las vacantes que se produzcan en los niveles concertados deben ser cubiertas por profesores pertenecientes a la «bolsa» de centros de crisis.

6. **Ayudas a los hijos:** Debe extenderse el derecho a la gratuidad de los hijos de los trabajadores a todas las actividades que realice el centro. Debe extenderse el derecho a la gratuidad a los huérfanos de trabajadores.

7. **Cursos de perfeccionamiento:** Debe reconocerse el derecho a permisos retribuidos para los docentes que deseen realizar cursos de perfeccionamiento.

8. **Incapacidad laboral transitoria:** Debe extenderse el derecho a percibir el 100% a los 6 primeros meses.

9. **Modificación del artículo 1:** Sobre las limitaciones de convenios de ámbito inferior y nueva redacción del párrafo segundo.

10. **Permisos:** Contemplar el derecho a permiso retribuido para asistencia a consulta médica.

11. ***Enfermedades profesionales:*** *Recoger en este* convenio una serie de enfermedades que debieran considerarse como profesionales.

12. **Derechos sindicales:** Reconocimiento de los derechos a los delegados de las secciones sindicales.

13. **Comisión paritaria:** Nuevas competencias.

14. **Limitación y control de las contrataciones temporales.**

Asesoría Jurídica — EGB-Pública

Jubilación forzosa

• La jubilación, después de la sentencia del Tribunal Supremo

La jubilación anticipada, forzosa, de los profesores de EGB que se jubilaron conforme al Decreto 17/82, es declarada ilegal por el Tribunal Supremo.

Según una reciente sentencia del Tribunal Supremo, no es legal la jubilación de los profesores de EGB a la edad establecida en el Real Decreto Ley 17/82, que es el que ha estado aplicando la Administración, sino que se tendría que haber atenido a la edad establecida en la Ley 30/84.

—¿Cuáles son las edades de jubilación que fijan cada una de estas disposiciones?

Real Decreto Ley 17/82, de 24 de septiembre, por el que se establece a los sesenta y cinco años la edad de jubilación de los funcionarios del cuerpo de profesores de EGB («BOE» 30-9-82).

Art. 1. La jubilación forzosa en el Cuerpo de Profesores de EGB se declarará de oficio al cumplir el funcionario los sesenta y cinco años de edad.

Art. 2. No obstante lo previsto en el art. anterior, la jubilación se graduará en la forma siguiente:

Año 1982, funcionarios con 69 años cumplidos.

Año 1983, funcionarios con 68 y 67 años cumplidos.

Año 1984, funcionarios con 66 y 65 años cumplidos.

Ley 30/84, de 2 de agosto, de Medidas para la Reforma de la Función Pública («BOE» 3-8-84).

Disposición Transitoria Novena. 2. En aplicación de lo previsto en el art. 33, el personal docente se jubilará de la siguiente forma:

a) En 30-9-85 los que tengan cumplidos 69 y 69 años.

b) En 30-9-86 los que tengan cumplidos 66 y 67 años.

c) En 30-9-87 los que tengan cumplidos 68 y 69 años.

d) A partir de 1-10-87 será de plena aplicación la jubilación a los sesenta y cinco años.

Como se puede comprobar, no existe uniformidad de fechas para la jubilación, por lo que, en buena lógica jurídica, se debiera haber jubilado a los profesores de EGB, atendiendo a las fechas de la Ley 30/84, ya que debe entenderse que derogó el Real Decreto 17/82 por ser posterior en el tiempo. Lo paradógico de estas jubilaciones es que se hayan producido según las fechas señaladas en el Decreto 17/82, después del 23 de agosto de 1984 (fecha de entrada en vigor de la Ley 30/84) y que, incluso, al recurrir ante los Tribunales de Justicia se hayan considerado conformes a Derecho con argumentos, tales como que el Decreto 17/82 es una ley especial que debe prevalecer a una Ley más general como la Ley 30/84.

Al haberse interpuesto este Recurso Extraordinario en Interés de Ley por la Generalitat de Cataluña (este tipo de recursos sólo se pueden interponer por parte de las administraciones públicas y contra sentencias firmes, cuando exista contradicción entre varias sentencias), la Doctrina Legal correcta ha quedado fijada por el Tribunal Supremo y de ahora en adelante todos los fallos de las sentencias posteriores deben ir en este sentido.

Este fallo es de gran importancia para los profesores de ya jubilados de EGB.

—¿A quiénes afecta?

Afecta a los profesores que se han jubilado con posterioridad al 23 de agosto de 1984 y hasta el 30-9-87, siempre que se hayan jubilado según el Decreto 17/82 (se debe comprobar las fechas de jubilación con las dos disposiciones mencionadas).

Se debe precisar que si el Gobierno, por Ley, no regula la aplicación de esta sentencia, los jubilados afectados deberán iniciar la pertinente reclamación o continuar con la que tuvieran, para que los tribunales obliguen a la Administración a la aplicación la sentencia.

—¿Cómo afecta la aplicación de esta sentencia?

1.° Tendrán que ser indemnizados con la suma de las diferencias que existan entre la cuantía de su pensión y las cantidades que debieran haber recibido como sueldo, durante todo el tiempo que estuvieron jubilados indebidamente.

2.° La pensión de jubilación tendría que fijarse:

A) De acuerdo con el nuevo sistema, si le jubilaron en el año 1984 (después del 23 de agosto), este sistema beneficia a los profesores que llevan muchos años cotizados.

B) Si le jubilaron con posterioridad al 1-1-85, ya de acuerdo con el nuevo sistema de pensiones, tendrá que aumentarse el porcentaje que resulte del tiempo que tendría que haber estado en activo y que fue jubilado indebidamente.

3.° Tendrán derecho a que se les indemnice, sobre todo, si aún no han transcurrido cinco años desde la jubilación, con las cuatro pagas, igual que al resto de los funcionarios, según se establece en la Disposición Transitoria Quinta de la Ley 50/84, como ayuda por el adelanto de la jubilación establecido en la Ley 30/84, y que los Tribunales negaban a los profesores de EGB argumentando que éstos se jubilaban según el Decreto 17/82, y que la Ley 30/84, donde se establecían estas ayudas, es la aplicación de la Ley 30/84 y no del Decreto 17/82 (antes de la entrada en vigor de la Ley 30/84, como es sabido, la jubilación de los funcionarios era a los 70 años).

Se recuerda que esta sentencia sólo afecta a los profesores de EGB jubilados con posterioridad al 23 de agosto de 1984 y hasta el 30 de septiembre de 1987, si fueron jubilados por el Decreto 17/82.

Asesoría Jurídica de UCSTE

ITE: La patronal, en busca del «chollo»

Con sorpresa hemos contemplado estos últimos días las maniobras de la CECE para arrimar el ascua de la Reforma a su sardina, con la creación del llamado ITE (Instituto de Técnicas Educativas).

Mayor sorpresa nos ha causado la autorización del ITE por la Administración, y más aún si cabe, después de conocer cuáles serían sus actividades y vías de financiación previstas por la CECE.

En cuanto a actividades, las hay de dos tipos:

- Unas dirigidas a titulares y directivos de centros escolares.
- Otras dirigidas al profesorado (¿será que ahora se preocupan de nosotros?).

En los dos casos las materias irían dirigidas a preparar a ambos colectivos de cara a la Reforma.

En cuanto a la financiación, la propuesta de la CECE es alucinante:

«Las fuentes de financiación de que habría que disponer para hacer efectivo este programa serían las de la propia CECE. **Las aportaciones directas de los beneficiarios del programa,** ayudas extraordinarias de los fondos europeos y **la colaboración del Ministerio de Educación y Ciencia.»**

Pero además añaden: **«Que consideran esta última aportación decisiva para la viabilidad del proyecto.»**

¿Cómo pueden tener tanto morro?

Desde el STE-PV (UCSTE) queremos indicar que esto nos parece un nuevo intento de mantener un control ideológico sobre el profesorado, así como económico sobre unos fondos públicos destinados a la formación permanente.

Pensamos que la formación permanente ha de ser única, porque única es la Reforma, dentro de los planes de Formación Permanente del Profesorado, que tanto el MEC como las CC AA están presentando y dentro de la jornada lectiva.

Esperamos que la Administración no retroceda a situaciones ya olvidadas y vuelva a enviar dinero público a entidades privadas para que cubran un servicio que es, y debe seguir siendo, de su exclusiva responsabilidad. Si esto ocurriera estaríamos ante una situación que nos llevaría a dos reformas diferentes pagadas con el mismo dinero.

Construccions escolars: denúncies

QUÈ PASSA A ONTINYENT?

El dilluns 19 de febrer, l'APA del CP Rafael Juan Vidal, d'Ontinyent, va convocar una manifestació i concentració de pares i alumnes davant de l'Ajuntament d'Ontinyent per tal d'exigir de l'Ajuntament i de la Conselleria la construcció d'un col·legi nou per al barri.

Els pares i claustre de professors, així com l'STE-PV de la Vall d'Albaida, denunciem l'incompliment dels plaços per a la construcció del nou col·legi. Aquests incompliments abarquen a totes les parts afectades: Ajuntament, empresa constructora i Conselleria. Denunciem la manca d'interés per part de l'Ajuntament, que sols s'ha menejat quan ha rebut altres tipus de pressions més que conversacions.

MANISES

Avui parlem del CP Sant Francesc, de Manises. En una habitació s'hi troba la sala de professors, la biblioteca del centre, despatx de direcció, despatx del secretari i cap d'estudis. Tot en un habitacle de 30 metres quadrats. Això se'n diu «aprofitació d'espai».

A més a més, al magatzem del col·legi, de 40 metres quadrats, n'hi ha: el laboratori, la fotocopiadora, materials esportius, mapes i demés.

Aquest centre reclama urgentment solucions. Les tindran?

Natzaret

Agresiones al profesorado

Recientemente diversos centros educativos han sido triste noticia debido a las agresiones físicas que el profesorado ha padecido. El último de ellos ha sido el CP Vicente Hervás, de Natzaret (Valencia). El centro ha estado cerrado tres días como protesta. Es urgente la situación de la Administración (en sus distintos niveles) que hasta la fecha ha demostrado la más absoluta indiferencia e incompetencia. Y también es urgente la solidaridad de todo el profesorado. A continuación, reproducimos el manifiesto de los CP de la zona que, caso de ser necesario, deberá dar paso a medidas más contundentes.

Los colegios públicos del distrito marítimo, ante los hechos acaecidos en el Colegio Público Vicente Hervás de agresiones al profesorado por parte de familiares de un alumno, manifestamos:

1. Que las condiciones de deterioro de la convivencia en nuestros barrios, debido a la marginación y desastrosas condiciones de vida de parte de su población, son el caldo de cultivo de este tipo de problemas que repercuten en la actividad docente.

2. Que tanto el profesorado como el alumnado de estos centros viven un clima de agresividad que es una amenaza constante a su seguridad y al normal desarrollo de su función docente.

3. Que ante estas situaciones las administraciones competentes se inhiben totalmente de sus responsabilidades, dejando en numerosas ocasiones a estos barrios y centros condenados a un progresivo deterioro, tanto material como de degradación del clima de respeto y convivencia.

4. Que ante esta problemática, que no es exclusiva de un centro, sino general en todas las barriadas de la ciudad donde existen bolsas de marginación, exigimos:

a) Vigilancia policial que garantice la seguridad del profesorado y alumnado y el desarrollo normal de sus funciones.

b) Dotación de asistencia social en los centros.

c) Dotación de infraestructura, soporte económico y número de profesores adecuados a cada uno de los centros para poder llevar a cabo los planes educativos y programaciones que se desarrollen en los mismos.

d) Medidas económicas y sociales (viviendas dignas, planes de higiene, lucha contra el paro y contra la droga) que vayan solucionando a medio plazo las condiciones de marginación en que vive parte de la población de esos barrios.

e) Reconocimiento de estos centros como puestos para el profesorado de difícil desempeño.

f) Dar la posibilidad al profesorado provisional que pueda continuar en el centro, con el fin de mantener equipos educativos estables.

Comunicat

Col·lectiu de directors de la comarca de l'Horta Nord, sector Marítim

A sovint els col·legis d'EGB de la nostra comarca es veuen privats d'una correcta assistència docent degut a les baixes produïdes per malaltia i la no substitució de forma adient. És ja normal trobar-se baixes de quinze dies sense ser ateses o centres on han hagut quatre baixes i ninguna ha estat substituïda.

Davant d'aquest fet, nosaltres ens veiem en la necessitat de manifestar la protesta més enèrgica i demanar al cap de personal d'EGB i al cap de serveis territorials de Cultura i Educació prendre les mides més oportunes per trobar una solució i donar un funcionament més ràpid a la mecànica de les substitucions.

Escola Valenciana

Federació d'Associacions per la Llengua

COORDINADORES I COL·LECTIUS QUE FORMEN LA FEDERACIÓ

Col·lectius en Defensa de la Llengua i la Cultura de Castelló. Apartat de Correus 672. 12080 Castelló.

Coordinadora d'Alumnes, Pares i Professors per l'Ensenyament Públic en Valencià de l'Horta i Camp del Túria. Ángel del Alcázar, 14, pta. 12. 46018 València. Telèfon Seu: 370 58 41.

Coordinadora d'Escoles d'Ensenyament en Valencià de la Ribera. CP Trullàs. Pintor Segrelles, s/n. 46450 Benifaió (València).

Coordinadora Safor-Valldigna pel Valencià. Apartat de Correus 115. 46670 Tavernes de la Valldigna.

Coordinadora per l'Ús i Defensa del Valencià de la Vall d'Albaida. José Simó Marín, 14, 6. 46870 Ontinyent.

Coordinadora Alcoià-Comtat del Valencià. Apartat de Correus 316. 03800 Alcoi.

Coordinadora d'Alumnes, Pares i Mestres per l'Ensenyament en Valencià de la Marina Alta. Partida Caçades, 31. 03700 Dénia.

Associació Cívica per la Normalització del Valencià d'Alacant. Apartat de Correus 392. 03080 Alacant.

HISTÒRIA DEL PAÍS VALENCIÀ

5 volums

Una HISTÒRIA DEL PAÍS VALENCIÀ escrita pels millors especialistes de cada època estudiada, que ha sabut reunir des dels més acreditats corrents de la historiografia tradicional fins als intents més renovadors dels nostres dies.
Autors: Salvador Albiñana, Joan Alcàzar, Manuel Ardit, Marc Baldó, Miquel Batllori, Ernest Belenguer, Joaquín Bérchez, Isabel Burdiel, Robert I. Burns, Josep Climent, Antoni Ferrando, Joan Fuster, Sebastià García Martínez, Enrique Giménez, Telesforo Hernández, Paulino Iradiel, Antoni José i Pitarch, Pedro López Elum, Manuel Martí, Jesús Millán, Isabel Morant, Víctor Navarro, José Manuel Pérez García, Mariano Peset, Jesús Pradells, Joan Reglà, María Cruz Romeo, Agustín Rubio Vela, Pedro Ruiz, Manuel Sanchis Guarner, Ismael Saz, Trini Simó, Vicent Soler, François Sureda, Miquel Tarradell i Josep E. Tormo.

Preu pre-publicació:
35.000 ptes.
Només
1.250 ptes.
de quota mensual

Demani més informació enviant aquest retall a V. G., Apartat de Correus 143. 46400 CULLERA (Valencia).
NOM _____
ADREÇA _____
TELÈFON _____ CIUTAT _____ C. P. _____

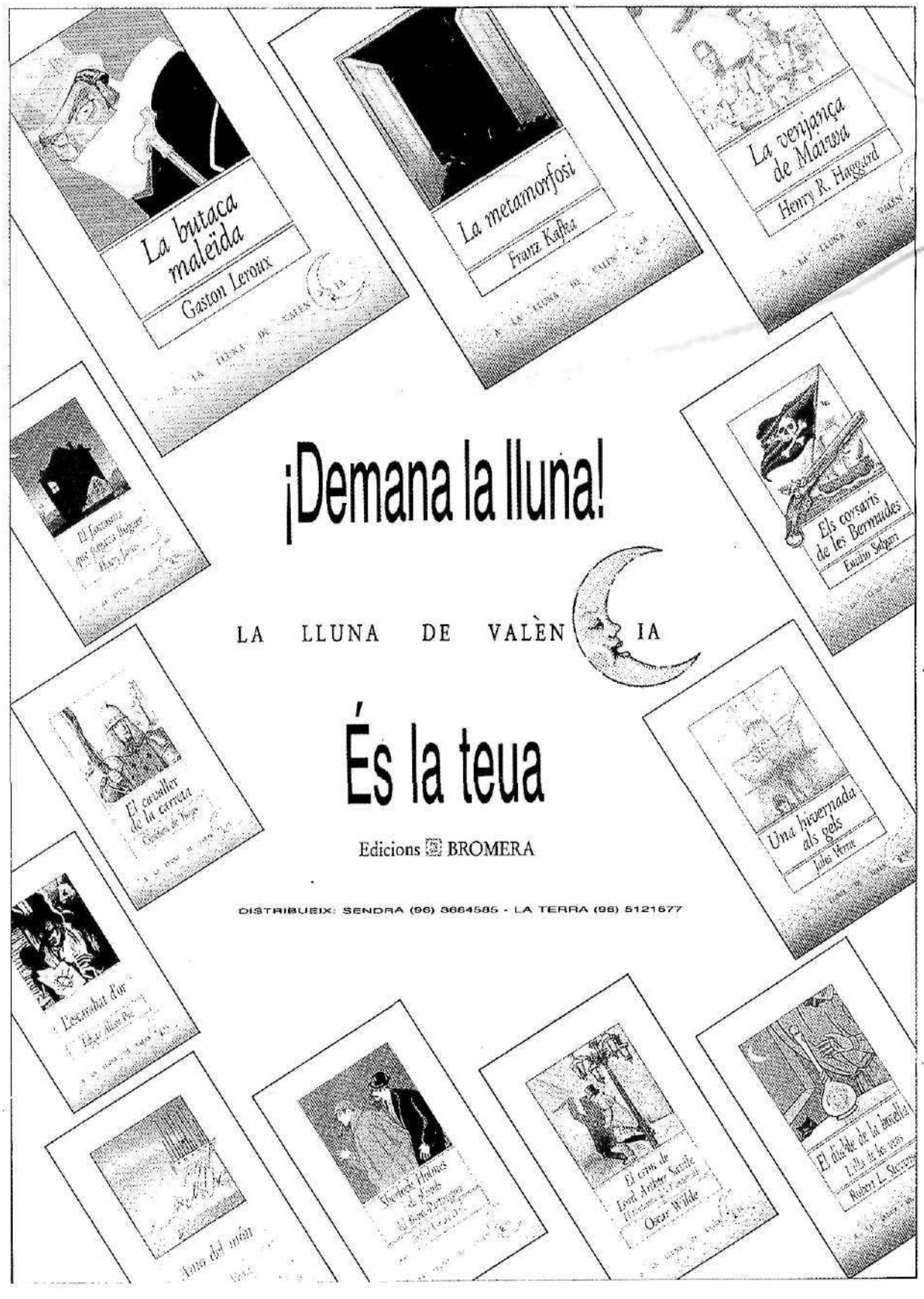

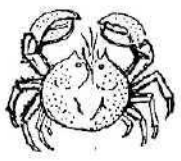

RESTAURANTE
PIZZERÍA
EL CENTOLLO

Menú: 600 ptas.

Gascó Oliag, 8. Tel. 362 28 12. 46010 VALENCIA
Maestro Esteban Catalá, 1. Tel. 361 14 47. 46010 VALENCIA

EH
ESCUELA HOY
AL SERVICIO DE LA EDUCACION

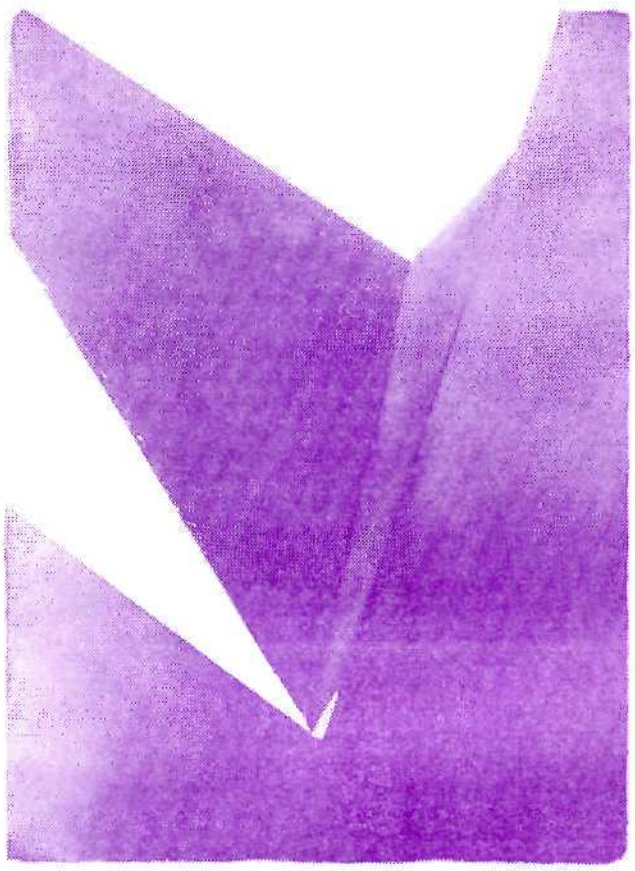

dona que no t'imposen res

Avui cap persona no ignora que el 8 de març és una data molt significativa per a les dones, un dia revindicatiu i d'exigència. Actualment es parla sovint sobre la problemàtica de la dona, i és així perquè des de fa anys la nostra veu ha anat obrint-se camí, trencant el silenci que amagava o donava per bo, per «natural», l'opressió i desigualdats del genèric DONA.

La nostra veu, la nostra acció ha esdevingut com una mena d'alé de vent, a vegades suau i a vegades fort, i s'ha fet sentir: l'avortament, una qüestió tabú fa solament uns anys, és avui reconeguda com un dret de les dones per una bona part de la societat; els mals tractes han estat denunciats i són cada vegada més les dones que s'atreveixen a fer-ho; la violació ha estat tipificada com a delicte contra la llibertat sexual de les persones i l'acorralament sexual als llocs de treball comença a ser denunciat.

Les nostres reivindicacions han travessat el mur del silenci, hem avançat i no volem que ens imposen res. Tanmateix, aquest mur construït a base de moltes complicitats masclistes, encara no l'hem destroit.

El govern del PSOE ens segueix negant el dret a decidir sobre el nostre cos, l'avortament continua sent un delicte.

Així, moltes dones seguiran patint mals tractes a la llar familiar i no tindran cases d'acollida on buscar recer; perquè aquest govern és molt renyós quan es tracta de destinar recursos econòmics per a millorar la condició de la dona, i també a l'hora de posar mitjans per a la nostra formació i promoció.

Encara hi ha sectors socials que disculpen els violadors i apressors sexuals, i l'expressió «ella s'ho ha buscat», és una bona evidència de la seua manera de pensar i de sentir.

Fins i tot alguns companys de treball troben «natural» que sigam les dones les primeres en acomiadar-nos d'una empresa.

El fustigament sexual per part de patrons, encarregats i també d'alguns companys és una realitat, de la que avui les dones ja parlem en veu alta.

I com que aquesta situació no ens agrada i volem acabar amb ella diguem: NO ACEPTAREM RES A LA FORÇA.

AVORTAMENT LLIURE I GRATUÏT I DECIDIT PER LA DONA.

NO MES AGRESSIONS SEXUALS, NI AL TREBALL, NI AL CARRER, NI A CASA.

CAMPANYA UNITÀRIA

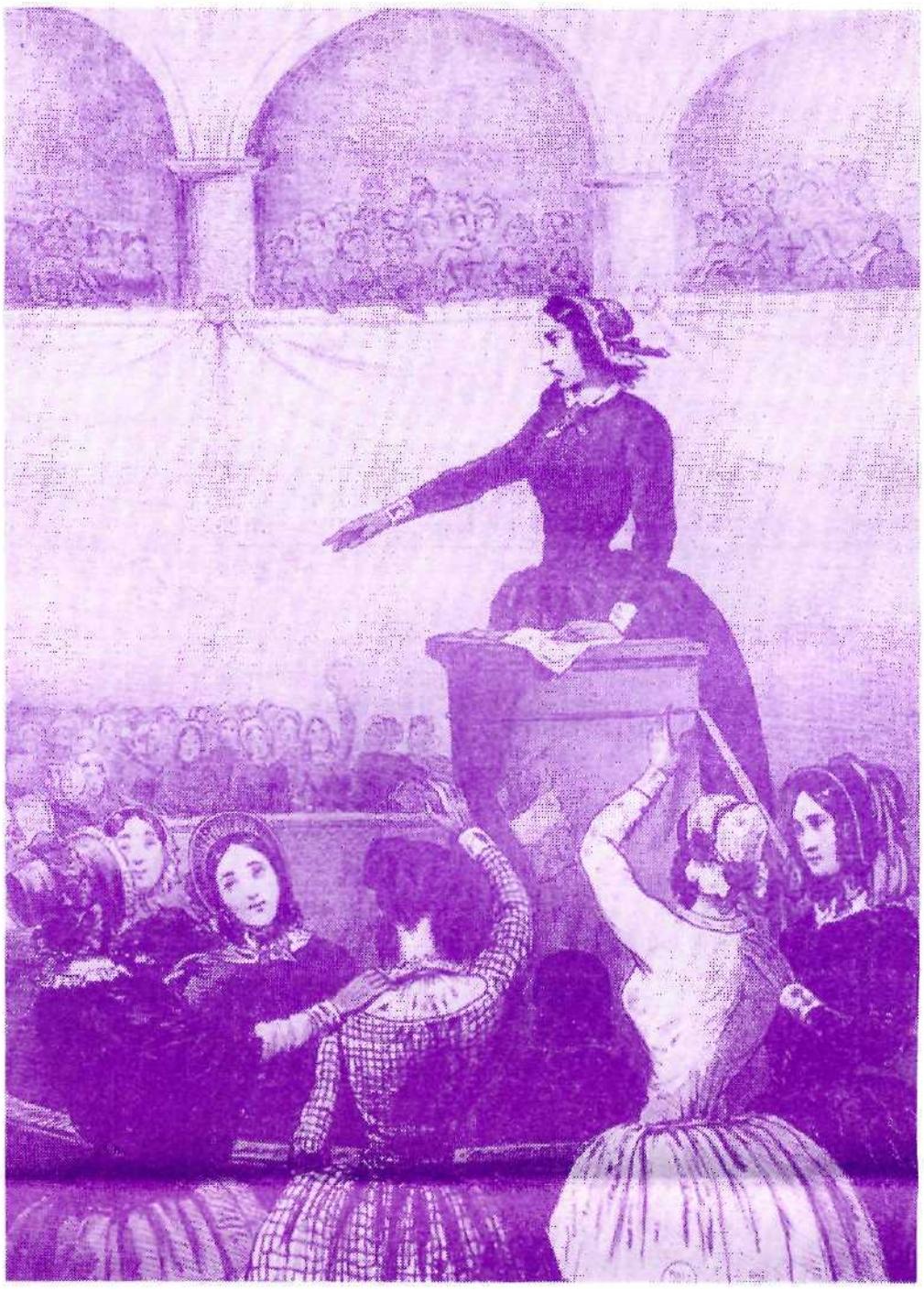

8 DE MARÇ, DIA DE LA DONA TREBALLADORA

El problema de la discriminació de les dones al si d'una societat patriarcal, potser molta gent pensava i pensa que només amb el reconeixement social i institucional d'aquesta discriminació real quedava solucionat. Que reconéixer la discriminació era superar-la, i reconéixer la «igualtat» entre homes i dones; era aconseguir-la.

Això no ha estat així. Per tant, el tema no és un tema tancat, ni superat. Mirem què passa a l'ensenyament.

L'Escola Mixta —des de les escoles infantils fins la Universitat—, on alumnes de sexes diferents comparteixen el mateix espai i la mateixa docència, no ha donat els resultats que moltes i molts esperàvem. I quan diem resultats ens estem referint a canvis qualitatius, que s'haurien d'haver traduït en una modificació de comportaments, actituds i actuacions a tots els nivells.

D'ací a poc temps s'haurà aprovat la LOGSE (Llei d'Ordenació General del Sistema Educatiu), una nova Reforma del sistema educatiu ens espera, però les expectatives reals de canvi, des de la nostra perspectiva, no es garanteixen.

L'avanç cap a una escola no discriminatòria i realment coeducativa no es produeix. No es va més enllà d'una declaració de principis, que no es concreta en mesures que desenvolupen les condicions gràcies a les quals la coeducació comence a ser una pràctica quotidiana.

Parlem ara del PROFESSORAT. Parlem de persones de sexes diferents que comparteixen un mateix treball, la docència. I parlem d'un sector on, en principi, podríem pensar que és un sector on no es reprodueixen actituds que sí que són constants en d'altres sectors del món laboral. Reflexionem.

La participació de les dones en el sistema educatiu, com a treballadores, comporta grans diferències entre els distints nivells, entre les diferents branques d'estudi i també en el repartiment de tasques als centres. La tònica general és que a menor edat de l'alumnat més professorat femení i viceversa. A nivell d'EGB, les dones s'especialitzen més en Pre-escolar i Cicle Inicial i els homes en Cicle Superior i en concret en les assignatures de Matemàtiques i Ciències. En Secundària, les dones ocupen molts més llocs als centres de BUP que als de FP, i en assignatures trobem, a BUP, més dones en assignatures de lletres que en assignatures de ciències; i a FP hi ha moltes més dones impartint assignatures teòriques que pràctiques.

A nivell d'Universitat, la proporció HOME-DONA és totalment inversa que en Educació Infantil. És a dir, dins de l'ensenyament, l'universitari està pràcticament ocupat per homes.

D'altra banda, s'observa que la major part de càrrecs directius són ocupats per homes. Amb la qual cosa ens trobem, habitualment, amb la paradoxa que centres on la plantilla és ocupada majoritàriament per dones els càrrecs directius són ocupats per la minoria d'homes.

I un últim detall, qui ocupa predominantment el treball en precari del sistema educatiu —INTERINITAT— són les dones.

En aquesta situació va a implantar-se la Reforma Educativa en un context en el qual: «El problema ja no és quantes dones accedeixen al sistema educatiu, sinó a quins sectors accedeixen, amb quines dificultats es troben i les diferents eixides professionals respecte als seus companys homens.»

Des de l'STE-PV llancem la proposta d'un pla d'acció sindical específic, per a tractar d'avançar en aquest tema. S'ha d'entendre com una proposta de debat. És un pla d'acció sindical que, amb les vostres aportacions, esperem millorar i ampliar.

PROPOSTA DE PLA D'ACCIÓ SINDICAL - ÀREA DONA

Blocs en què es pot estructurar el Pla.

- Igualtat de drets i oportunitats formals i reals
- Treball
- Coeducació
- Salut

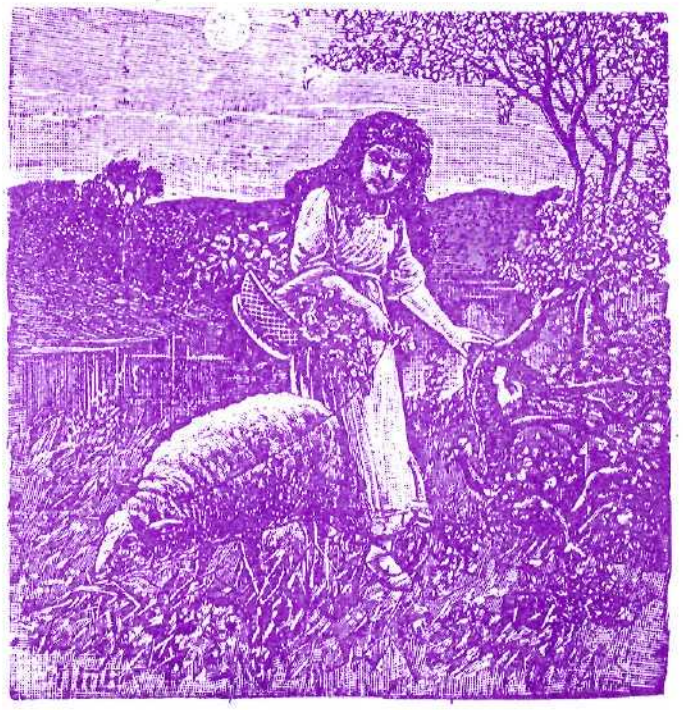

Proposta de desenvolupament per a cada bloc

A. Igualtat de drets i oportunitats formals i reals.
B. Treball

1. Modificació de l'Estatut de la Funció Pública, en el sentit de permetre accions positives en l'Ensenyament.

2. El mateix, estudiant la possibilitat en l'Estatut dels Treballadors i en la LODE.

«Aquesta és l'única mesura amb possibilitat de resoldre una vertadera voluntat política d'igualtat.»

3. Atur: La crisi afecta bastant més a les dones en aquest sector predominantment femení. Només hauríem de mirar les dades d'atur homes/dones, a nivell general. I en el cas concret de l'ensenyament, mirar les llistes d'interinitat i d'espera d'un lloc de treball.

4. Salari: Quan una professió tendeix a ser exercida per una alta proporció de dones (és aquest el cas en ensenyament), el seu valor econòmic i el seu prestigi social disminueixen.

A aquest fet hem d'afegir-hi que els càrrecs directius (amb un plus econòmic) no els ocupen majoritàriament les dones.

5. Permisos de maternitat-paternitat i lactància sense entrebancs, tant en l'ensenyament públic com en el privat i en el concertat.

6. Denúncia jurídica i pública de totes les discriminacions que l'Administració cometa en la contractació d'interines embarassades i en període de lactància.

7. Contra tot tipus de discriminació, per raons de moralitat, tant en les condicions de treball com en l'acomiadament (separades, mares solteres...), especialment en el sector de privada.

8. Facilitar l'accés de les dones als càrrecs directius en els centres i en l'Administració.

C. Coeducació

1. Llenguatge amb presència dels dos gèneres.
2. No utilització de llibres de text sexistes.
3. No transmetre rols ni estereotipus. Actitud crítica i vigilant en el currículum ocult.
4. Desenvolupament del cos des d'una base psicomotriu.
5. Importància de les noves ciències socials i humanes i de les tecnològiques.
6. Programa de coeducació en els dissenys curriculars.
7. Programa de coeducació en la Formació Inicial i Permanent.
8. Estructura de la Conselleria-Privada (concertada).

a) Ampliació i seguiment dels equips assessors de coeducació.

b) Òrgan executiu que sancione totes les discriminacions i comportaments sexistes als centres i en la pròpia Administració.

c) Incorporació real dels centres concertats al programa de coeducació.

9. Denúncia de la publicitat sexista.

Creació de guarderies i menjadors municipals.

Treball domèstic compartit per tots els membres de la família.

Activitats escolars que eduquen a les xiquetes i xiquets en aquesta tasca.

D. Salut

1. Reconeixement ginecològic preventiu.
2. Tractaments psicològics i malalties professionals. Tot açò inclòs en la Seguretat Social o Muface.
3. Educació per a la salut, sexualitat. Desenvolupament dels programes als centres.

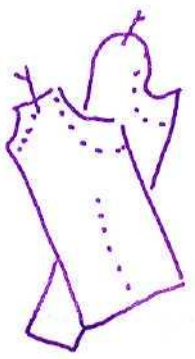

Interines

La discriminació de les treballadores de l'ensenyament

Dins d'un sector discriminat, com és el del professorat interí, la situació de les companyes que formen part d'aquest col·lectiu és bastant més greu.

Primer, el fet de ser un col·lectiu que s'ha de desplaçar constantment al llarg de tot el País Valencià fa que les dones que tenen criatures menudes al seu càrrec s'hagen de desplaçar amb aquestes, tenint en compte que moltes vegades van per a poc temps i estan canviant de lloc cada dos per tres. Açò també produeix que en bastants ocasions les dones renuncien a ocupar la plaça pels greus problemes familiars i personals que els ha de suposar.

El problema de les baixes per maternitat també afecta les interines d'una forma important: les que tenen reconeguda l'estabilitat (borsa del 86 i històriques) i ocupen una vacant, quan acaben el permís i es reincorporen al treball perden el lloc que ocupaven i han d'entrar, de nou, en la roda de les substitucions, amb el problema —afegit— de tindre una criatura de quatre mesos. Si no tenen estabilitat (borsa del 89 i interines de substitucions d'EE MM), no només perden la vacant, sinó que si tenen la desgràcia d'estar fent substitucions canviant cada 15 o 30 dies de lloc de treball perden diners, perquè l'Administració educativa no els paga el temps entre que s'acaba el contracte i el permís de maternitat. Si quan acaben el permís de 16 setmanes alguna vol ampliar-lo, a través d'una excedència o un permís per asunts propis, es troben, sobretot les companyes d'EE MM, que les llistes es fan per temps de servei i, per tant, perden el seu lloc en la llista.

Si el part es produeix durant les vacances, moltes vegades no se'ls reconeix el dret al permís, ja que en setembre o octubre els fan un nou contracte, o no les contracten fins que passen les 16 setmanes, amb la pèrdua de diners i de drets que açò implica.

Aquest problema gràcies a les gestions de l'STE-PV i a la pressió del col·lectiu, s'ha resolt en part per al curs actual.

Davant d'aquesta problemàtica, l'STE-PV ha presentat una sèrie d'alternatives, com són:

— Contractes per a tot l'any.
— Manteniment de la vacant.
— Manteniment de l'ordre en les llistes en cas d'excedència per maternitat.
— Comarcalització de les substitucions.

Com veieu, la maternitat sembla que està penalitzada, i per tots els problemes laborals que comporta el fet de ser mare és com si ser mare i ser treballadora foren coses incompatibles.

I hem de tindre present que els problemes laborals per maternitat no afecten exclusivament a interines. Les treballadores funcionàries també n'estan tenint, i molts. Per exemple, en l'assignatura d'Educació Física a Secundària, sabem que l'Administració està denegant prolongacions de baixes per maternitat perquè diu que no pot cobrir la baixa per falta de personal. Al mateix temps, moltes companyes estan denunciant l'actuació de molts directors que els posen problemes quan demanen la reducció horària per lactància, a la qual tenen dret. Aquesta reducció l'apliquen a l'horari d'alimentació de les seues filles i fills, mentre que els directors els volen imposar altres horaris, argumentant en cada cas coses diferents. Com comprendreu, les criatures menudes tenen el seu horari per a mamar i no el que els vulguen imposar.

Tots aquests problemes, i d'altres que no hem esmentat, ens porten a algunes conclusions:

— Fa falta una normativa completa i acurada sobre la maternitat/paternitat que vaja més enllà de la Llei de 3 de març de 1989, i que siga d'igual aplicació per a funcionàries i per a interines.

— I que la societat, globalment, assumesca que la maternitat i els problemes afegits no haurien d'afectar exclusivament a una part d'aquesta societat: les dones.

Coeducació i reforma

Aportacions al debat

El sistema d'ensenyament és fonamental dins del conjunt d'institucions que asseguren la reproducció de la societat. Acompleix una funció econòmica, donant dues formacions diferents en funció de dos tipus de qualificacions de diferent valor social: una funció social discriminant i jerarquitzant segons les classes, amb un model cultural parcial, i una funció ideològica, transmetent la ideologia dominant, tot açò mitjançant estructures i currículums diferents. A més a més d'açò, si analitzem la societat d'una manera diferent, caracteritzant-la com una societat patriarcal, incorporarem les implicacions que té específicament per a les dones i inclourem una dada més en la funció econòmica del sistema educatiu amb nous criteris.

Considerarem que la funció econòmica que compleix el sistema educatiu no està marcada tan sols pel mercat de treball; que no hi ha solament dues formacions diferents en funció de dos tipus de qualificacions, i que abans d'aqueixa divisió es donen dues formacions diferents en funció del sexe, que garanteixen la reproducció de la divisió sexual del treball; que la funció social de discriminar i jerarquitzar es realitza per davant de les classes, segons el sexe, reproduint la imposició del model masculí; que la funció ideològica és, en primer lloc, transmissió de la ideologia sexista com element fonamental de la ideologia dominant; i que per a la funció general de reproducció del patriarcat no hi ha, a més a més, diferents estructures, ni tan sols diferents currículums, sinó que és el conjunt de l'aparell escolar el que s'estructura amb aquesta finalitat.

Per una escola coeducadora

Des d'aquest diagnòstic posem l'accent com alternativa a l'educació en que siga coeducadora, és a dir, en que elabore un model educatiu humà, sintètic, que arreplegue el positiu d'homes i dones; en que torne a cada persona la possibilitat de desenvolupar-se lliurement, al marge del sexe a què pertanya; en que permeta a tots i totes reconéixer els seus propis sentiments i desitjos, realitzar-los i expressar-los socialment, sense rols ni clixés sexuals pre-establerts en els quals el sexe deixe de comptar com una variable educacional rellevant.

Tot açò voldria dir com a mínim:

Pel que fa a les actituds, per exemple, valorar en la mateixa mesura els comportaments de dones i homes i afavorir la seua igual participació i aportació; transformar els criteris de professors i professores; anar corregint les seues actituds sexistes en general, tant dins com fora de l'aula; eliminar el tractament diferenciador i discriminatori; valorar també els comportaments de les xiquetes, potenciar el seu màxim desenvolupament personal i la seua independència; no reprimir els comportaments «femenins» dels xiquets...

En els continguts, per començar, incorporar també la visió de la vida de les dones, les seues experiències i necessitats a l'hora de fixar-los; de manera que es considere la funció social econòmica del treball domèstic i la participació de totes les persones que conviuen en una mateixa casa; que es revaloritze l'atenció a les criatures i la relació amb elles també per als homes; que s'integre l'existència de les dones com a coautores del procés històric, etc.

Respecte al llenguatge, un dels aspectes del sexisme més integrats, aparentment innocent i, per tant, un dels més costosos per a prendre consciència, cal en general posar especial atenció en el conjunt del centre i, sobretot, dins de l'aula, utilitzar-lo conscientment de forma provocativa, buscant que xoque precisament per a facilitar la consciència del seu significat i importància.

I en relació a l'organització, per exemple, arreplegar l'absència de competitivitat en l'accés al poder, valorant, pel contrari, una forma de funcionament més col·lectiva i democràtica, a aplicar tant des de la docència com a totes les tasques de gestió.

...Una reforma «transformadora», antisexista, coeducadora

¿Igualtat d'oportunitats?

El nou marc general d'aquesta lluita per la coeducació és ara la Reforma. Però aquest aspecte fonamental ha estat tan absolutament oblidat en el projecte —i en la mateixa mesura al llarg del debat fins ara— que no podem compartir ni la seua valoració com a instrument per a la igualtat d'oportunitats: la Reforma no busca la igualtat d'oportunitats perquè no la busca entre homes i dones.

En analitzar històricament el projecte de Reforma, veiem que no té en compte la situació diferencial en general de l'accés de les dones a l'educació —quantes, en quins sectors, quines dificultats troben, per què els resultats continuen diferenciant-se—; no explica com es va a concretar el principi d'igualtat entre els sexes —eliminació de la discriminació, modificació dels pressupostos androcèntrics, actuació a favor de les necessitats i interessos de les dones..., i manté el sexisme.

A més a més que la voluntat de la Reforma d'adaptar-se a la demanda social és una trampa per a les dones. S'ha de tindre en compte la relació de l'educació amb la línia general de biaix sexista del mercat laboral, característica de tot el món desenvolupat.

En relació amb l'ensenyament secundari —caracteritzat per un nivell igual o més alt de participació femenina que masculina en batxillerat (progrés important en la mesura en què és la clau de l'ensenyament superior), però per una presència molt inferior i molt diferentment repartida en formació professional, que avança cap a una pèrdua de valor de les considerades típicament femenines—, els treballs femenins n'exigeixen d'altres, és a dir, més qualificacions, i es dóna una forta segregació.

En l'ensenyament superior —on destaquen per la seua composició femenina infermeria, professorat d'EGB, farmàcia, filosofia..., van normalitzant-se ciències, medicina, i queden a l'altre extrem les ciències aplicades i les tecnologies—, en general creix el nombre de dones on ja eren majoria, es feminitzen les facultats amb eixides professionals seriosament afectades per la recessió del mercat de treball (està clar que a mesura que es salva una barrera canvien les regles del joc i s'ha de fer front a noves barreres), fracassen menys xiques que xics fins arribar als nivells més elevats, on passa exactament el contrari i les disciplines en què encara hi ha poques dones tendeixen a ser més apreciades i menys vulnerables.

A pesar de que precisament els suports fonamentals de la nova estructura —comprensivitat, diversitat i orientació— podrien ser claus per avançar cap la coeducació i així ser igualadors, en la mesura en què la Reforma no contempla aquesta situació difícilment pot buscar-se la igualtat d'oportunitats de totes i tots, i en la mesura que no ho fa difícilment li podem reconèixer el seu caràcter transformador. Igual que no hi ha acció democratitzadora sense unitarietat, tampoc la hi ha sense coeducació, i per a que la Reforma siga efectivament transformadora ha de ser necessàriament antisexista i coeducadora.

All-i-oli

Jornada Dona-UCSTE

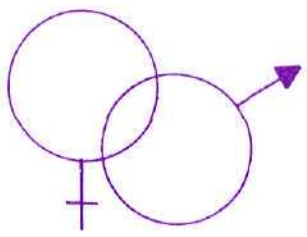

Mujer

Jornada

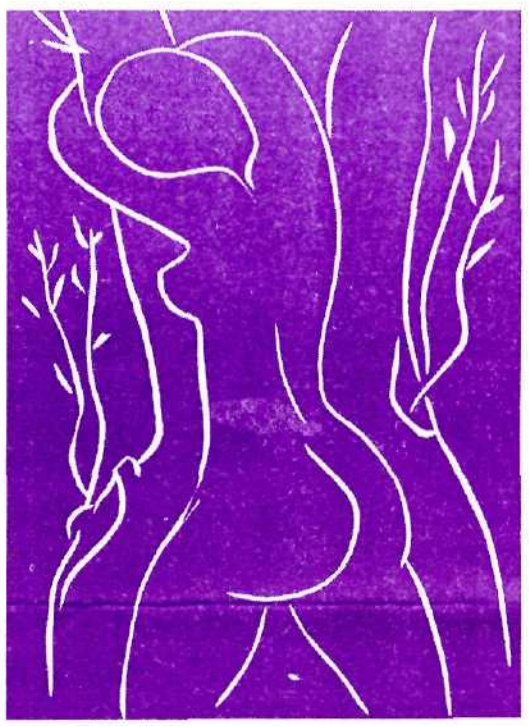

matisse

sábado - 25 de noviembre - 1989

ucste

A la ciutat de Madrid, el dia 25 de novembre es va celebrar una Jornada sobre la Dona i la coeducació. L'organització va córrer a càrrec d'UCSTE. L'activitat de la Jornada va consistir en la presentació de ponències amb un debat posterior.

La convocatòria va reunir un grup important de gent. Va assistir representació de tots els Sindicats confederats en UCSTE. Del País Valencià vàrem acudir un grup nombrós.

La intenció de l'organització era tindre un primer contacte entre totes les persones que treballem al llarg de l'Estat amb un interés pel tema de la discriminació social de la dona; es tractava de donar a conèixer el treball sindical i escolar que està fent-se en cada lloc i coordinar-nos per a un futur. També vam poder conèixer l'actitud de les diferents Administracions Autonòmiques sobre el tema i els problemes que això comporta.

El programa, publicat a l'ALL-I-OLI número 63, va consistir en les següents ponències:

1. Isabel Romero, responsable del Pla d'Igualtat de la Dona en l'apartat d'Educació i Cultura, va presentar aquest Pla del Ministeri d'Educació i ens va parlar de les mesures que estan aplicant.

El més interessant va ser el debat posterior, on van aparèixer comentaris i crítiques al Pla i a com, aquest, s'està desenvolupant des de totes les CC. AA. Resumim un poc el debat en les seues línies més generals:

— Es convertirà el Pla en una declaració de principis si no s'articulen tota una sèrie de mesures per a concretitzar-lo. Està permetent-se en el sector de l'ensenyament que el seu funcionament depenga —com sempre— només del voluntarisme del professorat conscienciat pel tema, ja que no es concreta la seua posada en marxa en un calendari, ni la valoració i avaluació posterior en el grau de compliment; no es parla de finançament, no contempla cap programa de formació del professorat específic, ni cap mesura alternativa de modificació d'actituds i hàbits del professorat que l'ha de dur a terme; s'ha fet completament al marge de la propera Reforma del Sistema Educatiu (LOGSE), i en aquesta tampoc queda res clar. Les intervencions apuntaven cap a que uns objectius tan amplis i que han de comportar modificacions tan profundes en la societat no es poden deixar solament com una parcel·la dins d'un Ministeri concret. Vam poder constatar la denúncia des de les CC. AA de la nul·la implantació i efectivitat del Pla al llarg de tot l'Estat, per tot el que ja hem dit i per la mancança de suport per a les persones preocupades que treballen des de fa molt de temps en el tema i fins i tot els entrebancs a la seua tasca des de la mateixa Administració. Va quedar clar que les mesures s'havien de clarificar i que el temps del voluntarisme s'havia d'acabar. Es va concretar, per exemple, que ja estava bé de revisar i revisar els continguts i vocabulari sexista en els llibres i materials de text, per part de col·lectius de dones ensenyants als seus centres i sense quasi possibilitats de difusió i repercussió dels seus treballs i conclusions. Que ja ha arribat el moment que, des de l'organisme que tinga la competència en l'Administració, no s'admeta la publicació de cap llibre de text amb un contingut sexista.

2. Judith Astelarra va parlar sobre «Coses de dones: Noves expressions polítiques».

La conferenciant va donar una visió sòcio-històrica de la problemàtica de la dona al llarg del temps. En la darrera part de la intervenció va plantejar la necessitat d'una conscienciació i d'una incidència de les dones i de l'esperit alliberador dins dels aspectes privats i públics. Diferenciava entre els dos àmbits, àmbit públic —tradicionalment ocupat pels homes— i l'àmbit del món privat —el de les dones—, i de com les dones sí que van accedint a poc a poc i amb dificultats i contradiccions al món públic, però, en canvi, els homes no accedeixen al món privat. Ella plantejava que el pas d'un àmbit a l'altre havia de produir-se amb la mateixa fluïdesa.

3. Montserrat Moreno. «Importància dels models de gènere en coeducació».

Montserrat Moreno va parlar de com el llenguatge emprat socialment és vehicle transmissor d'una ideologia, una cultura i una història i de la importància que té aquesta transmissió dins dels centres d'ensenyament, on l'alumnat va assimilant i formant-se en un model de vida amb una ideologia molt concreta. De com al llarg de la història la dona ha sigut subjecte pacient de tots els aconteixements, i de com ha reproduït la ideologia masclista, que reduïa la dona a un món tancat i a l'home, pel contrari, li obria tots els camins. Va finalitzar aportant una sèrie d'alternatives que suposarien una anàlisi crítica de la realitat concreta, en primer lloc; una conscienciació del problema, i un conjunt de mesures concretes dins del propi àmbit d'actuació social.

Com sempre, el més valuós d'aquests encontres és el contacte personal i la possibilitat de reflexió conjunta. Moltes més coses podríem haver contat d'aquesta Jornada, però tampoc és això.

Voldríem transmetre, com a mínim, la necessitat que aquest debat fos sempre un debat obert i continuat, i no només a nivell d'organitzacions sindicals, grups de dones, MRPs, partits polítics..., sinó també a nivell de centres, claustres, departaments, seminaris.

També pensem que la necessitat de compartir experiències i reflexions és fonamental. I una manera de compartir-les és donant-li el màxim de difusió possible. Nosaltres pensem que l'ALL-I-OLI és un bon mitjà, i vos convidem a participar-hi.

Treballem per la coeducació a l'escola

UTILITZACIÓ DEL LLENGUATGE

OBJECTIU:

Acabar amb l'ocultació de les dones que suposa la utilització del masculí genèric.

JUSTIFICACIÓ:

Quan s'utilitza el masculí: els pares, els delegats, els directors, encara que siga gramaticalment correcte, el referent, la imatge mental construïda és la dels homens, per la qual cosa aquest ús lingüístic potencia el que es troben al·ludits els homens i no les dones, o que en tot cas resulta ambigu, ja que el masculí de vegades inclou sols els homens («els alumnes que vulguen formar un equip de bàsquet»). A més, quan l'assumpte correspon a les dones segons els estereotipus sí s'utilitza el femení («quines mares estan disposades a col·laborar en la festa?»).

PROPOSTES:

— Fer servir el femení sempre que les dones hi siguen o puguen ser incloses en totes les comunicacions, escrits, retolació, impressos, etc., del Centre.

— No utilitzar el masculí genèric.

— Fer servir altres paraules, expressions, desinències, que comprenga tots i totes (persona, població, espècie humana..., en lloc d'home).

— Evitar el plural masculí quan ens referim a pobles o grups (el poble romà en lloc dels romans).

— Utilitzar quan siga possible termes epicens en lloc dels marcats amb desinències masculina o femenina (professorat en lloc de professor).

ELS LLIBRES I MATERIAL DIDÀCTIC

OBJECTIU:

Que el professorat (i/o l'alumnat) siga conscient dels estereotipus sexistes que apareixen en els manuals, llibres, etc., i busquen fòrmules de revisar-los.

JUSTIFICACIÓ:

Els materials didàctics transmeten dos models de comportament: masculí i femení, encara que aquests comportaments no són objecte de l'assignatura estudiada (o de l'argument del llibre); són subjacents en tots els textos i tots dos esdevenen clitxés que a força de repetir-se s'imposen i presenten sols una part de la realitat, com ara el cas de moltes il·lustracions on es presenta una família, el pare està tot el dia fora, en el seu treball, i la mare resta a casa. Això no respon a la realitat de molts alumnes. Referint-nos a rols professionals, els materials van prou endarrerits, doncs no s'arreplega la diversitat de professions exercides avui per les dones (metgessa, minera...), alhora que en els rols professionals són visibles uns altres trets sexistes:

— El llenguatge utilitzat és el masculí genèric.

— En les il·lustracions hi ha un major percentatge de personatges masculins que femenins.

PROPOSTES:

— Que el professorat i l'alumnat aprenguen a identificar els estereotipus sexistes.

— Que el professorat i l'alumnat estudien com repercuteixen els estereotipus en l'educació i que comprenguen la necessitat de criticar-los.

— Que el professorat incorpore aquells materials pedagògicament menys sexistes.

ESPAIS

OBJECTIU:

Aconseguir una ocupació i profit dels espais per part de xiques i xics.

JUSTIFICACIÓ:

Moltes voltes observem que la major part del pati dels centres està ocupada per les pistes esportives, i aquestes ocupades en qualsevol moment de l'esplai pels homes, especialment els majors. També en altres espais els homes acostumen ocupar el lloc central i les dones resten als màrgens i racons.

PROPOSTES:

— Establir mesures que possibiliten que els diferents grups d'edat i sexe ocupen per igual les pistes.

— Proposar altres usos alternatius per al pati: zona de jardí, bancs, arena i jocs per als més xicotets/es.

DIFERÈNCIES ENTRE MATÈRIES I ACTIVITATS

OBJECTIU:

Eliminar la separació per sexes en les activitats i responsabilitats dels alumnes.

JUSTIFICACIÓ:

Continuen existint activitats i pràctiques no compartides per xics i xiques de la mateixa manera, la qual cosa separa els alumnes no pels seus interessos, sinó pels motlles socials. Açò es fa quan es potencien activitats de costura i confecció per a les alumnes i treballs de fusteria i mecànica per a ells, en pretecnologia, «Hogar», hores lliures, etc. També quan es plantegen diferents activitats i exigències en l'Educació Física (segons la variable del sexe). Cal fer una discriminació positiva en les xiques en el camp de la informàtica, laboratori, mitjans audiovisuals, EATP; finalment, és necessari eix plantejament en els xics en aquelles activitats relacionades amb el treball domèstic.

PROPOSTES:

— No separar l'alumnat pel sexe en cap tipus d'activitats.

— Potenciar l'interés dels dos sexes pel que fa a activitats, tant aquelles socialment assignades als homes com les que socialment les assignen a les dones.

— No fer una diferència pel sexe; en tot cas, pel grau de maduresa i d'altres raons.

— Oferir un model d'actuació del professorat coherent amb aquestes propostes.

GRUP DE COEDUCACIÓ

MRP Escola d'Estiu Terres del Sud

Lo que van a cobrar, y consolidar en masa del 89, los funcionarios y personal laboral de la Generalitat *

Grupo	Nivel	Complemento específico	Base 1989 («DOGV» 23-1-90 de prórroga de presupuestos)	Revisión salarial a consolidar en salario del 89
A	30	D	5.656.844	212.131
A	30	C	5.299.376	198.726
A	28	D	4.308.692	161.575
A	28	C	4.165.616	156.210
A	28	B	3.759.968	140.998
A	28	A	3.268.256	122.559
A	27	D	4.169.264	156.347
A	27	C	4.054.964	152.061
A	27	B	3.692.216	138.458
A	27	A	3.222.152	120.830
A	26	D	4.046.220	151.733
A	26	C	3.872.684	145.225
A	26	B	3.569.072	133.840
A	26	A	3.099.008	116.212
A	25	D	3.867.392	145.027
A	25	C	3.691.736	138.440
A	25	B	3.469.772	130.116
A	25	A	2.999.708	112.489
A	24	D	3.688.676	138.325
A	24	C	3.527.912	132.297
A	24	B	3.367.148	126.268
A	24	A	2.932.136	109.955
A	23	D	3.526.496	132.244
A	23	C	3.398.840	127.456
A	23	B	3.271.184	122.669
A	23	A	2.871.404	107.669
A	22	C	3.338.360	125.188
A	22	B	3.214.640	120.549
A	22	A	2.811.368	105.426
A	21	C	3.278.132	122.930
A	21	B	3.168.644	118.824
A	21	A	2.749.940	103.123
A	20	C	3.178.196	119.182
A	20	B	3.081.188	115.545
A	20	A	2.700.560	101.271
A	19	C	3.078.272	115.435
A	19	B	3.008.504	112.819
A	19	A	2.653.220	99.496
A	18	C	2.987.408	112.028
A	18	B	2.946.044	110.477
A	18	A	2.616.164	98.106
A	17	C	2.927.864	109.795
A	17	B	2.882.432	108.091
A	17	A	2.577.908	96.672
A	16	B	2.777.024	104.138
A	16	A	2.519.804	94.493
A	15	B	2.704.148	101.406
A	15	A	2.438.420	91.441
A	14	B	2.660.408	99.765
A	14	A	2.372.912	88.984
A	13	B	2.617.376	98.151
A	13	A	2.327.972	87.299
B	26	B	2.973.656	111.512
B	26	A	2.605.016	97.688
B	25	B	2.839.700	106.488
B	25	A	2.485.172	93.193
B	24	B	2.757.296	103.398
B	24	A	2.419.136	90.717
B	23	B	2.673.428	100.253
B	23	A	2.353.424	88.253
B	22	B	2.589.260	97.097
B	22	A	2.288.360	85.813
B	21	B	2.505.188	93.944
B	21	A	2.233.508	83.756
B	20	B	2.424.656	90.924
B	20	A	2.182.196	81.832
B	19	B	2.370.968	88.911
B	19	A	2.142.068	80.327
B	18	B	2.317.268	86.897
B	18	A	2.101.952	78.823
B	17	B	2.263.568	84.883
B	17	A	2.071.812	77.317
B	16	B	2.209.904	82.871
B	16	A	2.021.720	75.814
B	15	B	2.156.192	80.857
B	15	A	1.981.580	74.309
B	14	B	2.105.672	78.962
B	14	A	1.942.940	72.860
B	13	B	2.077.340	77.900
B	13	A	1.914.608	71.797
B	12	B	2.049.008	76.837
B	12	A	1.886.276	70.735
C	20	B	2.097.508	78.656
C	20	A	1.869.616	70.110
C	19	B	2.044.744	76.677
C	19	A	1.822.684	68.350
C	18	B	1.991.224	74.670
C	18	A	1.776.616	66.623
C	17	B	1.937.524	72.657
C	17	A	1.735.648	65.086
C	16	B	1.883.824	70.643
C	16	A	1.694.704	63.551
C	15	B	1.830.112	68.629
C	15	A	1.653.748	62.015
C	14	B	1.776.412	66.615
C	14	A	1.612.792	60.479
C	13	B	1.722.724	64.602
C	13	A	1.571.848	58.944
C	12	B	1.678.396	62.939
C	12	A	1.535.548	57.583
C	11	A	1.650.100	61.878
C	11	A	1.507.264	56.522
D	16	B	1.861.060	69.789
D	16	A	1.548.630	58.073
D	15	B	1.730.142	64.880
D	15	A	1.520.298	57.011
D	14	B	1.701.834	63.818
D	14	A	1.491.990	55.949
D	13	C	1.851.738	69.440
D	13	B	1.605.258	60.197
D	13	A	1.438.302	53.936
D	12	C	1.786.842	67.006
D	12	B	1.561.510	58.181
D	12	A	1.384.542	51.920
D	11	B	1.496.634	56.123
D	11	A	1.329.666	49.862
D	10	C	1.657.062	62.139
D	10	B	1.466.930	54.597
D	10	A	1.288.950	48.335
E	12	B	1.561.796	58.567
E	12	A	1.310.936	49.160
E	11	B	1.494.584	56.046
E	11	A	1.274.204	47.782
E	10	B	1.430.876	53.657
E	10	A	1.237.832	46.418
E	9	C	1.667.052	62.139
E	9	B	1.384.568	51.921
E	9	A	1.216.028	45.601
E	8	B	1.229.940	46.122
E	8	A	1.187.684	44.538

* La Conselleria de Administración Pública se ha negado a entregar las tablas exactas de cobro, por lo que estas cantidades pueden ser corregidas en alrededor 1.500 ptas. Tal vez tienen vergüenza de que unos funcionarios sepan lo que van a cobrar los otros.

Retribu

INFORMA ste

PAÍS VALENC

Lo que cobrarán los otros funcionarios, es decir, los docente

Grupo	Nivel		Base 1988	Revis salari
A	26	Catedrático BUP	2.579.227	96.7
A	24	Agregados y asimilados	2.312.216	86.7
B	24	Maestros de taller	2.066.684	77.5
B	21	Profesor de EGB	1.932.128	72.4

* Sólo se consolida el 1'2 para el 91.

ACUERDOS DE MADRID

(Administración-CC OO-UGT)

52.525 lineales

* Sólo consolidan 1'2 puntos para el 91

Lo que cobrarán los otros trabajadores de la enseñanz que cobran de los presupuest (enseñanza privada concertad

Acuerdos de Madrid ..... 0 p
Acuerdos de Valencia ..... 0 p

NO TENDRÁN REVISIÓN SALARIAL

Acuerdo Generalitat-CC OO-UGT

1.° Al personal funcionario de Servicios Centrales y Territoriales y el estatutario de las instituciones sanitarias de la Generalidad Valenciana incluido en el ámbito de aplicación del artículo 1 de la Ley 9/87, de 12 de junio, así como al personal laboral dependiente de la Generalidad, se le reconoce el derecho a la percepción de una paga que compense en sus retribuciones la desviación efectiva entre el objetivo de inflación previsto para 1989 y la efectivamente registrada para dicho año. Tal compensación se considerará comprendida dentro de la masa salarial de 1989.

2.° Al personal docente se le reconoce del derecho a la percepción de una paga por importe de 52.525 ptas. en compensación por las desviaciones entre el IPC previsto y el registrado en 1989. Adicionalmente a lo anterior y con el objeto de garantizar la «no discriminación» entre el personal al servicio de la Generalidad se le reconoce el derecho a la percepción de una cantidad de 19.930 ptas. para los profesores de EGB, 24.975 para los maestros de taller, de 34.182 ptas. para los profesores agregados de Enseñanzas Medias y de 44.196 para los catedráticos de Enseñanzas Medias.

3.° Al personal incluido en el punto 2 se le aumentará en 1'2 puntos la base de cálculo a efectos de determinar los incrementos de las retribuciones que proceda incluir en el proyecto de Ley de Presupuestos de la Generalidad Valenciana de 1991.

4.° Las partes firmantes del presente acuerdo coinciden en la necesidad de abordar la reforma del sistema retributivo del personal docente, de acuerdo, entre otros, con los siguientes principios:

a) Que dicho sistema esté integrado en el sistema retributivo general de los funcionarios, recogiendo las especificidades de la función docente.

b) Que las retribuciones de los docentes estén homologadas con las que perciben el resto de los funcionarios del PV.

Con la finalidad de estudiar la mencionada reforma, se constituye una *comisión compuesta por los representantes* de la Administración y de los sindicatos en el ámbito de la PSP, en septiembre de 1990, que elevará sus conclusiones a la Mesa General de la Función Pública antes de presentar los presupuestos del 91.

5.° A partir de 1990 el Consell aplicará una revisión salarial a los empleados públicos de la Generalidad, en el caso en que el IPC previsto sea superado por el IPC registrado en el ejercicio.

6.° Dicha revisión se fijará de forma que el incremento de las retribuciones de los empleados públicos de la Generalidad, una vez incorporada dicha revisión, mantengan la misma diferencia, en puntos, respecto al IPC registrado que la original incluida en la Ley de Presupuestos Generales del Estado en relación con el IPC previsto.

7.° La instrumentación de esta revisión se establecerá cuando proceda a partir de la desviación existente del IPC previsto y la tasa interanual de precios noviembre sobre noviembre. Dicha revisión se incluirá preferentemente en la nómina de los empleados públicos de la Generalidad del mes de enero y será consolidable a todos los efectos.

8.° El Consell y los sindicatos declaran que con este acuerdo queda definitivamente cerrada la compensación por desviaciones entre las inflaciones previstas y registradas en los últimos años, sin perjuicio de lo establecido en la cláusula 4.

Sobre l'anomenat reconeixeme del dret a l'homologació

No n'hi ha dubte que aquest punt és dels més sorprenents de l'Acord. Es tracta d'una còpia textual de la que apareix als Acords de Madrid de 18 de novembre entre el MEC i els sindicats.

És evident que algú té interés en demostrar que ací l'Homologació «estava tancada» i que ara s'ha reobert gràcies a ells. Bonita forma de començar a «homologar-nos», posant una clàusula «d'homologació» en un acord que novament ens deshomologa a límits elevats.

També és sorprenent que aquest punt haja desaparegut del recent Acord de Madrid (que UCST signat) i que suposa donar pe els Acords de novembre del dir, allí els signants (que són tres els mateixos d'ací) no s' vit a clavar-li la dent a una clàu suposava homologar-nos «co pecificidades de la función d ara, al País Valencià, la re

¿S'oblidaran, a l'igual que e donades les dificultats que s això de «las especificidades» per al futur la deshomologació

«Mucho triunfo para tan du feo.» A setembre les sorpres

Cuadro de retribucion para 1990 (provi

Empleo	Sueldo	Trienio	C. Destino	C. Especif.
Catedrático	115.942	4.460	73.376	8.200
Profesor T. FP. Agregado	115.942	4.460	61.260	3.000
Maestro Taller	98.404	3.560	61.260	3.000
Maestro	98.404	3.560	49.744	3.000

...cions 90

Els acords de la PSP i l'ensenyament

No cap dubte que els passats acords fets en el marc de la PSP arrepleguen importants reivindicacions de la classe treballadora en el seu conjunt. Alguns millor desenvolupats que altres, però sempre valorats com un pas endavant. Els acords, però, hi haurà que valorar-los en la justa mesura que es desenvolupen i siguen complits puntualment per la Generalitat. Ja ho veurem. El que per ara sí es pot assegurar és que no han caigut del cel, sinó que són la conseqüència de la lluita dels treballadors i les treballadores. Mai sabrem si eren els millors acords possibles perquè no s'ha fet res per a que la negociació fóra acompanyada de la necessària pressió que incidira de forma més positiva. S'ha volgut negociar amb les rendes del 14-D.

Entre el funcionariat, i dins l'ensenyament, trobem aspectes positius, però també, i importants, negatius.

Aspectes positius

Reconeixement del dret a la negociació col·lectiva. Aspecte important que obligarà a partir d'ara a dinàmiques necessàriament més unitàries per part dels sindicats.

Reconeixement de la Revisió Salarial. Encara que tenim dubtes sobre aquesta clàusula, almenys garanteix que no perdrem una part de poder adquisitiu en determinades condicions. Ja veurem el que dóna de sí.

L'augment de determinades partides per a inversions educatives.

El pagament del 3'9 de desviació corresponent a l'any 89. Reivindicació per la que tant va lluitar l'STE-PV durant tot l'any passat, denunciant la discriminació del professorat degut a uns acords que l'havien ignorat. Malgrat que seran quantitats fortament superiors a les de la resta de l'Estat. Però també tenen els seus aspectes negatius.

Aspectes negatius

El Deute Social i la Revisió Salarial. Perquè aquesta quantitat s'ha calculat d'una forma diferenciada a la resta de funcionaris, no sobre la pròrroga dels pressupostos (com a la resta de sectors) sinó ignorant les pujades de l'any 89.

Perquè, a diferència dels altres funcionaris, no és una revisió salarial, sinó una bufanda (més gran que la de Madrid, però bufanda en definitiva).

Perquè a la resta de funcionaris li serà consolidada sencera ja en massa salarial del 89, i a nosaltres ens consolidaran un 1'2 per al 91.

Perquè fa que la deshomologació continue augmentant.

Perquè amb aquesta quantitat es dóna per «compensada» la pèrdua de poder adquisitiu dels darrers anys. La pèrdua de poder adquisitiu i la deshomologació de l'últim temps és així «homologada».

Perquè reconeix una bufanda de 3'9 punts quan al País Valencià la desviació de l'IPC va ser de 4'1.

Perquè ignora un gran col·lectiu de l'ensenyament (que també cobra dels pressupostos) com són els treballadors i treballadores de la Privada Concertada, que no tindran Revisió Salarial.

Més aspectes positius

Perquè es demostra:

- **Que al País Valencià n'hi ha un marc autonòmic de negociació**
- **Que no necessàriament s'ha de coincidir amb les retribucions del MEC**
- **Que s'ha cobrat més, i l'acord global s'ha signat abans que a Madrid i demés CC AA**
- **Que ha estat signat, i negociat, per aquells que es van destacar, ara fa dos anys, per la negació de la negociació autonòmica**
- **Que el paper de l'STE-PV ha estat determinant**
- **Que a la darrera vaga es van perdre més energies atacant l'STE-PV que no a l'Administració**
- **Que teníem raó**
- **I NO OBLIDEU: SI ESTEM DESHOMOLOGATS ÉS PERQUÈ ALGÚ ENS DESHOMOLOGA**

...s docentes ...onal)

Total Año 89	Subida 5% a cuenta	Total
...01.968	10.098	212.066
...84.652	9.233	193.885
...66.224	8.311	174.535
...54.708	7.735	162.443

Homologación

Los enseñantes tenemos pendientes el cobro por el acuerdo de Homologación:
En junio: 2.250 ptas. y en septiembre: 6.750 ptas.

Por lo que a partir de septiembre el salario bruto a percibir sería:

Catedráticos ..... 221.066 ptas.
Agregados ..... 201.885 ptas.
Maestros Taller..... 183.535 ptas.
Maestros ..... 171.443 ptas.

DESHOMOLOGACIÓN:

Hoy + que ayer, ¿ — que mañana?

- **Increíble récord: Los profesores hemos perdido 6'89 puntos respecto al resto de funcionarios en apenas 15 meses (como consecuencia de los acuerdos Administración-UGT-CC OO de octubre de 1988- febrero de 1990)**

— Los números son claros y no engañan: vamos a ver la evolución comparada de los salarios desde el 88 al 90 (ver cuadro adjunto 1). Para ello dejamos de lado completamente las subidas en enseñanza consecuencia de los acuerdos de «homologación» del 88, ya que estas cantidades eran en concepto de reducir diferencias con el resto de funcionarios.

— En el 89 tenemos una subida del 4%, al margen del adelanto de cantidades ya previstas en los acuerdos, más un 1'59% que sólo sirve para adelantar plazos y no se consolida contra una subida media del resto de funcionarios de la Generalitat de 6'6 puntos consolidables (4 + 2'6).

— Sin embargo, para calcular la base para los aumentos del año 90, al resto de funcionarios se les aplica una cláusula de revisión salarial que supone la consolidación, de cara al 90, de 3'9 puntos más. Nosotros consolidaremos, por contra, el 1'2, pero para el 91.

Suponiendo que en el 90 no haya un nuevo y brillante acuerdo que suponga aumentos más pequeños para nosotros, y suponiendo que el aumento general sea de 6 puntos (como propone el Gobierno), tendríamos que el aumento del 88 al 90 sería de 10'24 puntos en el caso de enseñanza y de 17'13 para el resto de funcionarios. Genial.

Cuadro I

CUADRO DE EVOLUCIÓN PORCENTUAL (tomando 100 como base)

Año	88	89	Base para el 90	90
Aumentos en enseñanza	100	104 (+ acuerdos homol.)	104 (+ acuerdos homol.)	110'24 (+ acuerdos homol.)
Aumentos resto funcionarios	100	106'6	110'5	117'13
Pérdidas	0	1'01*	6'5	6'89

* Descontado el 1'59. Nos estamos refiriendo a pérdidas consolidables de un año a otro.

Vamos a pasar de porcentajes a cifras reales, suponiendo que el acuerdo de «homologación» fuera exactamente de 20.000 ptas. Vamos a comparar los sueldos, en 1990, de un catedrático, profesor numerario de FP o agregado, maestro de taller y profesor de EGB con el sueldo, también en el 90, de un funcionario que en el año 88 recibía la misma retribución:

Cuadro II

	Año 88	Año 90[2]	Pérdida[3]
CATEDRÁTICO	174.079 (A 25)	191.047[1]	12.852
Funcionario con el mismo sueldo en el 80 que el catedrático	174.079	203.889	
AGREGADO	159.312 (A 21)	175.625[1]	10.977
Funcionario con el mismo sueldo en el 88 que el agregado	159.312	186.602	
MAESTRO DE TALLER	142.449 (B 21)	157.036[1]	9.814
Funcionario con el mismo sueldo en el 88 que el maestro de taller	142.449	166.850	
PROFESOR DE EGB	132.239 (B 17)	145.780[1]	9.111
Funcionario con el mismo sueldo en el 88 que el catedrático	132.239	154.891	

[1] A estas cantidades hay que añadir 22.048 ptas. correspondientes a la actualización de las 20.000 de los acuerdos de «homologación». No se incluyen porque iban a acortar las diferencias con el resto de funcionarios al margen de las subidas generalizadas para todos los funcionarios. Falta por cobrár 9.000 ptas. de esta cantidad (junio, 2.250; septiembre, 6.750).
[2] Las cantidades ya incluyen el 1'59 del 89 (no consolidado). Para el resto de funcionarios del PV fue el 2'6 consolidable.
[3] Estas cantidades son mayores en el PV que en el resto del Estado al haber crecido el salario de los funcionarios no docentes por encima del resto de CC AA y Administración Central.

Las cifras son, desgraciadamente, elocuentes: en dos años se ha perdido prácticamente el 50% de lo que se consiguió en el año 88.

No creemos, sin embargo, que la pasividad sea la mejor respuesta ante esta situación. Durante todo el año 89 el STE-PV ha estado denunciando en solitario la discriminación que supuso para nosotros el acuerdo de la Administración y UGT y CC OO de octubre del 88, y exigiendo la aplicación a la enseñanza de la *cláusula de revisión salarial. Gracias a esta presión se ha conseguido que se aplique en la enseñanza* la revisión del 3'9%, si bien, y al contrario que al resto de funcionarios, en una paga no consolidada.

La mesa de función pública, cuya convocatoria hemos estado exigiendo, también en solitario, durante más de un año, debe reconocer inexcusablemente nuestros derechos y acabar de una vez con su política discriminatoria contra el profesorado.

Por todo ello exigimos:

— Aplicación al profesorado de la cláusula de revisión salarial, con consolidación del 3'9% correspondiente.
— Que el complemento específico generalizado de 3.000 ptas. (año 89) no sea absorbido por las subidas previstas para el 90, ya que es parte de la subida correspondiente al 1'59% que, como mínimo, nos correspondía como incremento para el 89.

Descuentos y retenciones

... Aún no disponemos de las tablas del IRPF que habría que restar del total bruto. El Sr. Solchaga ya avanzó la posibilidad de disminuir las retenciones mensuales el 5% a partir de marzo, lo cual no significaría más que un descuento menor aparente puesto que se mantendrían los porcentajes de pago a Hacienda, lo que implicaría una mayor cantidad a pagar en la Declaración de la Renta.

Las cuotas por Muface y pasivos

Serán las siguientes:	Muface	Pasivos	Total
Agregados, catedráticos, P. Teoría de FP	2.565	8.228	10.843
Maestros de Taller, maestros	2.138	6.935	9.073